

ДИРЕКТИВА 82/714/ЕИО НА СЪВЕТА

от 4 октомври 1982 година

за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по
вътрешноводни пътища

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност
и по-специално с член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като има предвид, че целите и прилагането на общата транспортна политика
изискват *inter alia*, в областта на корабоплаването по вътрешноводни пътища,
движението на плавателни съдове в корабоплавателната мрежа на Общността да
става при най-добрите условия по отношение на сигурността и конкуренцията;

като има предвид, че Директива 76/135/ЕИО на Съвета от 20 януари 1976 г.
относно взаимното признаване на разрешенията за корабоплаване на
плавателни съдове по вътрешноводни пътища ³, последно изменена с
Директива 78/1016/ЕИО ⁴, предвижда, че Съветът може да приеме общи
разпоредби, установяващи технически изисквания за плавателни съдове по
вътрешноводни пътища; че целта на настоящата директива е да установи такива
изисквания; като има предвид, че все пак някои категории плавателни съдове
трябва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива;

като има предвид, че вътрешноводните пътища се различават по отношение на
сигурността и следователно трябва да бъдат разделени на няколко зони; като
има предвид, че е желателно да няма противоречие със системата, установена
от ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн;

като има предвид, че е желателно да се въведе свидетелство на Общността за
корабоплаване по вътрешноводни пътища, валидно за всички водни пътища на
Общността с изключение на тези, където се прилага ревизираната Конвенция за

¹ ОВ С 289 19.11.1979 г., стр. 25.

² ОВ С 182, 21.7.1980 г., стр. 16.

³ ОВ L 21, 29.1.1976 г., стр. 10.

⁴ ОВ L 349, 13.12.1978 г., стр. 31.

корабоплаване по река Рейн, и удостоверяващо съответствието на плавателните съдове с общите технически изисквания;

като има предвид, че трябва да е възможно използването на свидетелство за проверка, издадено в съответствие с член 22 от ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн по всички водни пътища на Общността, като в определени случаи се изисква притежаването на допълнително свидетелство на Общността;

като има предвид, че с оглед на тяхното местно значение и специалните изисквания за сигурност, държавите-членки трябва да са оправомощени да освобождават от прилагане на настоящата директива, изцяло или от части, някои плавателни съдове, които не оперират по вътрешноводните пътища на други държави -членки;

като има предвид, че сроковете, необходими за извършването на техническите проверки, въз основа на които да бъдат издадени свидетелства на плавателните съдове на вода трябва да бъдат установени;

като има предвид, че за да се улесни бързото адаптиране към техническия напредък на приложенията към настоящата директива, трябва да се установи облекчена процедура за изменение;

като има предвид, че съгласно член 7 от Директива 76/135/ЕИО мерките, предвидени в настоящата директива остават в сила до влизането в сила на настоящата директива; като има предвид, че е необходимо Директива 76/135/ЕИО да продължи да се прилага към плавателните съдове, обхванати от нея, но необхванати от настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ 1.

Общи разпоредби

Член 1

По смисъла на настоящата директива, вътрешноводните пътища на Общността се класифицират, както следва:

- Зони 1 и 2: водните пътища, изброени в глава 1 от приложение 1,
- Зона 3: водните пътища, изброени в глава 2 от приложение 1,
- Зона 4: всички останали водни пътища на Общността.

Зона R обхваща гореспоменатите водни пътища, за които следва да се издават свидетелства за преглед и в съответствие с член 22 от ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн, така както въпросният член е формулиран при приемането на настоящата директивата.

Член 2

1. Настоящата директива се прилага към:
 - плавателни съдове с общо тегло 15 тона и повече, или плавателни съдове, които не са предназначени за превоз на товари, и чиято водоизместимост е 15 m³ или повече,
 - влекачи и тласкачи , включително такива с водоизместимост по-малка от 15 m³, при условие че са били построени за теглене, тласкане или придвижване на плавателни съдове по крайбрежието.
1. Следните плавателни съдове се изключват от настоящата директива :
 - пътнически плавателни съдове,
 - фериботи,
 - плавателно оборудване,
 - плавателни съоръжения и инсталации включително такива, които са преместени от едно място на друго,
 - увеселителни кораби,
 - служебни кораби, принадлежащи на контролни органи и пожарогасителни плавателни съдове,
 - военноморски плавателни съдове,
 - морски плавателни съдове, включително морски влекачи и тласкачи, опериращи или базирани в приливни води или временно във вътрешноводни пътища, притежаващи валидно разрешително за корабоплаване,
 - влекачи или тласкачи с водоизместимост по-малка от 15 m³, които са направени за теглене, тласкане или придвижване по крайбрежието само на плавателни съдове с водоизместимост по-малка от 15 m³.

Член 3

Плавателните съдове, опериращи по водните пътища на Общността, изброени в член 1 трябва да имат:

- свидетелство, издадено в съответствие с член 22 от ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн, когато оперират по воден път от зона R,
- свидетелство на Общността за корабоплаване по вътрешноводни пътища, издадено на плавателни съдове в съответствие с техническите изисквания в приложение II, когато оперират по водните пътища на други зони.

Свидетелството на Общността се изготвя съгласно образеца , посочен в приложение III и се издава в съответствие с настоящата директива.

Член 4

1. Всички плавателни съдове, притежаващи валидно свидетелство, издадено в съответствие с член 22 от ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн, могат да оперират по водните пътища на Общността само ако притежават такова свидетелство.

2. Всички плавателни съдове, обаче, притежаващи свидетелството, посочено в параграф 1, трябва също така да бъдат снабдени с допълнително свидетелство за корабоплаване по вътрешноводни пътища (допълнително свидетелство на Общността):
 - когато оперират във водните пътища на зони 3 и 4, ако искат да се възползват от понижаването на техническите изисквания по тези водни пътища.
 - когато оперират в зони 1 и 2 на водните пътища, ако заинтересуваните държави -членки са приели допълнителни технически изисквания за тези водни пътища в съответствие с член 5.

Допълнителното свидетелство на Общността се съставя съгласно образца, посочен в приложение IV и се издава от компетентните национални органи при представяне на свидетелството, посочено в параграф 1 и при условията, определени от тях.

Член 5

1. Всяка държава-членка може, съгласно изискванията на ревизираната Конвенция за корабоплаване по река Рейн и след консултации с Комисията, да приеме допълнителни технически изисквания към онези в приложение II за плавателните съдове, опериращи в зони 1 и 2 на водните пътища в рамките на нейната територия.

Такива допълнителни изисквания трябва да бъдат съобщени на останалите държави-членки и на Комисията най-малко шест месеца преди тяхното влизане в сила, освен ако не са били вече в сила към 21 януари 1977 г.
2. Съответствието на плавателните съдове с тези допълнителни изисквания се посочва в свидетелството на Общността, упоменато в член 3 или, когато се прилага член 4, параграф 2, в допълнително свидетелство на Общността.

Член 6

Всяко плавателно средство, притежаващо свидетелство, издадено в съответствие с Регламента за превоз на опасни товари по река Рейн (ADNR), може да превозва опасни товари през територията на Общността при условията, посочени в настоящото свидетелство.

Всяка държава-членка може да изисква от плавателни съдове, които нямат свидетелство ADNR да имат разрешение за превоз на опасни товари в рамките на нейната територия само ако плавателните съдове отговарят на допълнителните изисквания към тези, посочени в настоящата директива. За тези изисквания се уведомяват Комисията и останалите държави-членки.

Член 7

1. Държавите-членки могат да освободят от прилагането, изцяло или от части, на настоящата директива:
 - а) плавателни съдове, опериращи по плавателни водни пътища, които не са свързани чрез вътрешен воден път с водните пътища на други държави-членки;
 - б) плавателни съдове с тегло, което не надвишава 350 тона, които са построени преди 1 януари 1950 г. и оперират изключително по национален воден път.
2. Държавите-членки могат да допуснат по отношение на корабоплаването по техните национални водни пътища освобождаване от прилагането на една или повече разпоредби от настоящата директива, за ограничени маршрути от местно значение или в пристанищни райони. Въпросните дерогации и маршрути или районите, за които те важат, се указват в свидетелството на плавателния съд.
3. Комисията се уведомява за дерогациите, приети на основание настоящия член.
4. Всяка държава-членка, която в резултат на дерогациите, предоставени в съответствие с параграфи 1 и 2, не притежава плавателни съдове, които подлежат на разпоредбите на настоящата директива и оперират по нейни водни пътища, не е длъжна да се съобразява с членове 9, 10 и 12.

ДЯЛ II

Условия и правила за издаване на свидетелство на Общността за плаване по вътрешноводни пътища

Член 8

1. Свидетелството на Общността се издава на плавателни съдове, построени след 1 януари 1985 г. след техническа проверка, извършен преди плавателния съд да бъде пуснат на вода и предназначен да провери, дали плавателният съд отговаря на техническите изисквания, предвидени в приложение 2.
2. Свидетелството на Общността се издава на плавателни съдове на вода към 1 януари 1985 г. и на плавателни съдове, построени преди тази дата след техническа проверка, извършен между 1 януари 1986 г. и 1 юли 1998 г., в съответствие с графика, установен от всяка държава-членка, за да провери дали плавателният съд отговаря на техническите изисквания, предвидени в приложение II. За този график се уведомяват Комисията и останалите държави-членки.

Въпреки това, в случай на кораби, плаващи изключително по националната водна мрежа и построени преди 1 януари 1970 г., всяка държава-членка може да реши да удължи до седем години срока, в който трябва да бъде извършена техническата проверка.

3. Съответствието на плавателното средство с допълнителните изисквания, посочени в член 5, се проверява, при необходимост, по време на техническите

проверки, предвидени в предходните параграфи, или по време на техническата проверка, извършена по искане на собственика на плавателния съд.

Член 9

Свидетелството на Общността се издава от компетентната национална власт на държавата-членка, в която плавателният съд е регистриран или, при липса на последното, на държавата-членка, в която е разположено пристанището му за домуване или, при липса на последното, на държавата-членка, в която се е установил собственикът.

Въпросните власти могат, при необходимост, могат да поискат от компетентната власт на друга държава-членка да издаде свидетелството.

Всяка държава-членка изготвя списък, в който посочва кои от нейните власти са компетентни да издават свидетелствата и уведомява за това Комисията и останалите държави-членки.

Всяка държава-членка, която в съответствие с член 7, параграф 4, не е определила компетентна власт, може да поиска от друга държава-членка или държави-членки да наредят на своите компетентни власти да издадат свидетелства на Общността по отношение на плавателни съдове, които са регистрирани или имат свое пристанище за домуване на тяхна територия, или са собственост на лица, установили се на тяхна територия.

Член 10

Техническата проверка по член 8 се извършва от компетентните власти, които могат да се въздържат от това да подложат плавателния съд изцяло или от части на техническа проверка, когато е видно от валидното свидетелство, издадено от агенцията по класификацията, одобрена от държавата, в която свидетелството е издадено, че плавателният съд удовлетворява, изцяло или отчасти, техническите изисквания на приложение II.

Всяка държава-членка съставя списък, в който посочва кои от нейните власти са компетентни да издават свидетелствата и уведомява за това Комисията и останалите държави-членки.

Член 11

Срокът на валидност на свидетелството на Общността трябва да бъде определен за всеки конкретен случай от властта, компетентна да издава упоменатите свидетелства. Въпросният срок, обаче, не може да бъде по-дълъг от 10 години.

Член 12

Всяка държава-членка установява условията, при които дадено валидно свидетелство, което е било изгубено или повредено, може да бъде заменено.

ДЯЛ III

Условия и правила за подновяване или промяна на свидетелства

Член 13

Свидетелството на Общността се подновява при изтичане на неговия срок на валидност, в съответствие с условията и правилата за издаване на такива свидетелства.

Член 14

Валидността на свидетелството може, по изключение, да бъде продължена за максимален срок от 12 месеца от органа, който го е издал или подновил.

Това продължаване се посочва в свидетелство на Общността.

Член 15

В случай на основни изменения или ремонти, които променят структурната цялост или характеристиките на плавателния съд, последният трябва да бъде подложен, преди всяко следващо пътуване, на техническата проверка в съответствие с член 8.

В резултат на тази проверка се издава ново свидетелство, установяващо техническите характеристики на плавателния съд.

Ако това свидетелство е издадено в държава-членка, различна от тази, която е издала или подновила първоначалното свидетелство, компетентният орган, който е издал или подновил свидетелството, се уведомява по съответния ред в срок от един месец.

ДЯЛ IV

Отказ или отнемане

Член 16

Във всяко решение за отказ от издаване или подновяване на свидетелство на Общността се посочват съображенията, на които се основава. Заинтересуваното лице се уведомява за горното и за процедурата на обжалване и срокове за това в съответната държава-членка.

Всяко валидно свидетелство може да бъде отнето от компетентния орган, който го е издал или подновил, ако плавателният съд е престанал да отговаря на техническите изисквания, указани в неговото свидетелство.

ДЯЛ .V

Проверка

Член 17

1. Компетентните власти на дадена държава-членка могат по всяко време да проверят, дали плавателният съд има валидно свидетелство в съответствие с изискванията на настоящата директива, както и това дали удовлетворява изискванията, установени в упоменатото свидетелство.
2. Ако властите установят по време на проверката, че свидетелството е невалидно или че плавателният съд не отговаря на изискванията, посочени в свидетелството, но че въпросната невалидност или несъответствие с изискванията не съставляват явна опасност, собственикът на плавателния съд или неговият представител предприемат всички необходими мерки за разрешаване на ситуацията . Органът, който е издал свидетелството или който последен го е подновил, се уведомява за това.
3. Ако, след извършване на проверката, упомената в параграф 1, органите установят, че свидетелството липсва или че плавателният съд представлява явна опасност, те могат да спрат плавателния съд от употреба, докато не се предприемат необходимите постъпки за разрешаване на ситуацията.

Те могат също така да съставят предписание от мерки, които да позволят на плавателния съд да продължи безопасно, или където е приложимо да завърши транспортните си операции, до място, където да бъде проверен или ремонтиран. Органът, който е издал свидетелството или който последен го е подновил, се уведомява за това.
4. Държава-членка, която е спряла кораб от употреба или е предупредила собственика за своите намерения да направи това, ако откритите дефекти не бъдат поправени, уведомява за решението, което е взела или възнамерява да вземе, органа в държавата-членка, който е издал или подновил свидетелството.
5. Във всяко решение за прекратяване на преминаването на плавателен съд, което е взето в съответствие с мерките, приети в изпълнение на настоящата директива, се посочват подробно причините, на които то се основава. Решението се съобщава на засегнатата страна, която трябва едновременно с това да бъде уведомена за процедурата на обжалване, с която разполага според действащите закони в държавите-членки, както и за нейните срокове.

ДЯЛ VI

Разпоредби, приложими към плавателните съдове на трети страни

Член 18

В очакване на сключването на споразумения за взаимно признаване на свидетелствата за корабоплаване между Общността и трети страни, държавите-членки могат да признават свидетелствата за корабоплаване на трети страни и, при необходимост, да издават свидетелства на Общността или допълнителни свидетелства на Общността на плавателни съдове от трети страни в съответствие с настоящата директива.

ДЯЛ VII

Адаптиране на приложенията към настоящата директива към техническия напредък

Член 19

Съветът, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията, приема всички необходими изменения за адаптиране на приложенията на настоящата директива към техническия напредък.

ДЯЛ VIII

Заклучителни разпоредби

Член 20

Директива 76/135/ЕИО продължава да се прилага към:

- плавателните съдове на вода, посочени в член 8, параграф 2 от настоящата директива, докато не преминат проверката, предвидена във въпросния член,
- пътнически плавателни съдове,
- плавателни съдове, които имат свидетелство на Общността, но все още не отговарят на изискванията в приложение II съгласно правилата, установени в 13.01 а) от глава 13.

Член 21

Разпоредбите относно състава и квалификацията на екипажите и необходимите свидетелства, които се прилагат в държавите-членки, не се засягат от настоящата директива.

Член 22

Държавите-членки, след консултации с Комисията, приемат мерки, необходими за изпълнение на настоящата директива не по-късно от 1 януари 1985 г.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург 4 октомври 1982 година.

За Съвета:
Председател
H. GROVE

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СПИСЪК НА ВЪТРЕШНОВОДНИТЕ ПЪТИЩА НА ОБЩНОСТТА, РАЗПРЕДЕЛЕНИ ПО ГЕОГРАФСКИ НА ЗОНИ 1, 2, 3 И 4 (член 1 от настоящата директива)

ГЛАВА 1

Зона 1

Федерална република Германия

Емс: от линията, свързваща фаровете на Делфцил и Кнок към открито море до 53 градуса и 30 минути северна ширина и 6 градуса и 45 минути източна дължина (тоест до известна степен извън товарно-разтоварната зона за плиткогазещите транспортни кораби в Алте Емс, имайки предвид Договора за сътрудничество от Емс-Доларт).

Зона 2

Федерална република Германия

Емс: от линията, вървяща от входа на пристанището към Папенбург пресичайки Емс, която свързва помпената станция на Димен (Димер Шьопфверк) и шлюза

на дигата в Халте до линията, съединяваща фаровете на Делфцил и Кнок, имайки предвид Договора за сътрудничество от Емс-Доларт.

Яде: вътре в линията, свързваща горния фар на Шилигхьорн и камбанарията на Лангварден.

Везер: от бременския железопътен мост до линията, съединяваща камбанариите на Лангварден и Капел с вторичния ръкав на Швайбург, включително вторичните ръкави Клайне Везер, Рекумдер-Лох и Рехтер Небенарм.

Елба: от долната граница на пристанището на Хамбург до линията, съединяваща фара на Дьозе и северозападната точка на Хое Уфер (Дикзанд) с притоците Есте, Люе, Швинге, Осте, Пинау, Крюкау и Щьор (във всеки случай от баража до устието), включително Небенелбе.

Мелдорфер Бухт: вътре в линията, съединяваща северозападната точка на Хое Уфер (Дикзанд) и западния край на кея на Бюзум.

Фленсбургер Фьорде: вътре в линията, съединяваща фара на Кекенис и Биркнак.

Екернфьордер Бухт: вътре в линията, съединяваща Бокнис-Ек със северозападния край на брега при Дениш Нийнхоф.

Килер Фьорде: вътре в линията, съединяваща фара на Бюлк и корабния мемориал на Лабьо.

Леда: от входа на вътрешното пристанище до другото пристанище на Леер до устието.

Хунте: от пристанището на Олденбург и от 200 метра надолу по течението на Амалиенбрюке в Олденбург до устието.

Лезум: от железопътния мост на Бремен-Бург до устието.

Есте: от входа на баража на Букстехуде до баража на Есте.

Люе: от мелницата на 250 метра нагоре по течението на шосейния моста на Маршдам-Хорнебург до баража на Люе.

Швинге: от пешеходния мост надолу по течението на укреплението на Гюлденщерн при Щаде до баража на Швинге.

Фрайбург-Хафенприл: от шлюзовете на Фрайбург/Елба до устието.

Осте: от бента на мелницата на Бремерфьорде до баража на Осте.

Пинау: от железопътния мост на Пинебург до баража на Пинау.

Крюкау: от мелницата на Елмсхорн до баража на Крюкау.

Щьор: от Пегел Ренсинг до баража на Щьор.

Айдер: от канала на Гизелау до баража на Айдер.

Норд-Остзее-канал (Кил Канал): от линията, съединяваща краищата на кея на Брунсбютел до линията, съединяваща входните фарове на Кил-Холтенау и Ширнауер Зее, Бергштер Зее, Аудорфер Зее, Оберайдерзее с Енге, канала Ахтерверер и Флемхудар Зее.

Графе: от железопътния мост и моста Холстен (Щаттрафе) в Любек до линията, съединяваща двата външни края на Трафемюнде и на Пьотеницер Вик и Дасовер Зее.

Шлай: вътре в линията, съединяваща предните краища на кея в Шлайемюнде.

Република Франция

Сена: надолу по течението от моста Жана д`Арк в Руан.

Гарона и Жиронд: надолу по течението от каменния мост на Бордо.

Рона: надолу по течението от моста Тренкьотай в Арл и по-нататък към Марсилия.

Кралство Нидерландия

Долард.

Еемс.

Вадензее: включително връзките със Северно море.

Ийселмер: включително Маркермер и Иймер, с изключение на Гувзее.

Ротердам Ватервег и Шур.

Холандс Диеп.

Харингвлийт и Вуйле Гат: включително водните пътища между Гьоре-Оверфлаке, от една страна, и Ворне-Путен и Хьоксе Вард, от друга.

Хелегат.

Волкерак.

Крамер.

Гревелинген и Бруверсхавензе Гат: включително всички водни пътища между Шувен-Дуивеланд и Гьоре-Оверфлаке.

Кетен, Мастгат, Зийпе Остерн Шелда и Роомпот: включително водните пътища между Валхерен, Ноорд-Бевеланд и Зюид-Бевеланд, от една страна, и Шувен-Дуивеланд и Толен, от друга страна, като се изключи каналът Шелда-Рейн.

Шелда и Вестерн Шелда и тяхното устие в морето: включително водните пътища между Зееланд Фландерс от една страна и Валхерен и Зюид-Бевеланд от друга страна, като се изключи канала Шелда-Рейн.

ГЛАВА II

Зона 3

Кралство Белгия

Морска Шелда (надолу по течението от откритото пристанище на Антверпен).

Федерална република Германия

Дунав: от Келхайм (километър 414 760) до германско-австрийската граница.

Рейн: от германско-швейцарската граница до германско-холандската граница.

Елба: от устието на канала Елба-Зайтен до долната граница на пристанището на Хамбург.

Република Франция

Рейн.

Кралство Нидерландия

Рейн.

Снекермер, Кьвордермер, Хегермер, Флюсен, Слотермер, Тьокемер, Бьолакервийде, Белтервийде, Рамсдип, Кетелмер, Звартемер, Велувермер, Еммер, Алкмардермер, Гувзее, Бюйтен Исел, Афгеслотен Исел, Нордзеканал, пристанището на Мюйден, пристанищния район на Ротердам, Нюйве Маас, Норд, Уде Маас, Бенеден Мерведе, Нюйве Мерведе, Дордше Кил, Бовен Мерведе, Ваал, Бийландш Канал, Бовен Рийн, Панерсденш Канал, Гелдерше Исел, Недер Рийн, Лек, канала Амстердам-рейн, Веерсе Мер, канала Шелда-Рейн до устието на Волкерак, Амер, Бергше Маас, Мьоза след Венло.

ГЛАВА III

Зона 4

Кралство Белгия

Цялата белгийска водна мрежа с изключение на водните пътища в зона 3.

Федерална република Германия

Всички федерални водни пътища без тези в зони 1, 2 и 3.

Република Франция

Цялата френска водна мрежа с изключение на водните пътища в зони 1, 2 и 3.

Кралство Нидерландия

Всички други реки, канали и вътрешни морета, които не са изброени в зони 1, 2 и 3.

Република Италия

Река По: от Пиаченца до устието.

Канала Милано-Кремона, река По: последният участък от 15 километра до река По.

Река Минчо: от Мантуа, през Говерноло до река По.

Водния път Ферара: от река По (Понтелагоскуро), през Ферара до Порто Гарибалди.

Каналите Брондоло и Вале Каналс: от източно По до лагуната на Венеция.

Канала Фисеро – Тартаро – Каналбианко: от Адриа до източно По.

Крайбрежието на Венеция: от лагуната на Венеция до Градо.

Великото херцогство Люксембург

Мозел.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МИНИМАЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ, ОПЕРИРАЩИ В ЗОНИ 1, 2, 3 и 4 (член 3 от настоящата директива)

	Страни ца
Глава 1 Определения... –	13
Глава 2 – Изисквания относно корабостроенето.....	14
2.01. Основно правило	14
2.02. Корпус.....	14
2.03. Отопление, уреди за готвене и охлаждане	14
2.04. Отопление с течни горива с точка на припламване над 55°C	15
2.05. Отопление с твърди горива.....	15
2.06. Машинни и котелни помещения.....	16
Глава 3 – Кормилен механизъм и шурвал	16
3.01. Общи разпоредби.....	16
3.02. Ефективност на кормилния механизъм.....	16
3.03. Общи изисквания за проектиране.....	17
3.04. Кормилен механизъм с механизизирано управление.....	17
3.05. Задействане на помощен двигателен механизъм.....	17
3.06. Ръчен двигателен механизъм	17
3.07. Ръчно задвижван хидравличен двигателен механизъм.....	17
3.08. Хидравличен двигателен механизъм	17
3.09. Електрически двигателен механизъм	18
3.10. Перки на руля и оборудване Voith-Schneider	18
3.11. Инсталации за дистанционно управление.....	18
3.12. Индикатор за позициониране на руля	18
3.13. Помощно управление	18
3.14. Безпрепятствена видимост	19
3.15. Звуково налягане	19
3.16. Електрически компоненти на кормилния механизъм.....	19
3.17. Спускащ се шурвал.....	20
Глава 4 – Дистанция за безопасност, надводен борд и скала на газене	20

	Страни ца
4.01. Дефиниции.....	20
4.02. Дистанция за безопасност	20
4.03. Надводен борд.....	20
4.04. Маркировка на газене.....	20
4.05. Скала на газене	21
 Глава 5 – Машини.....	 21
5.01. Общи разпоредби	21
5.02. Оборудване за безопасност	21
5.03. Двигателен механизъм	21
5.04. Съоръжения за отвеждане на изгорели газове от двигателя	22
5.05. Цистерни, складове и тръбопроводи.....	22
5.06. Помпи за изпомпване на вода.....	22
5.07. Система за събиране на отработени масла	23
5.08. Лебедки.....	23
5.09. Присъщ шум на плавателния съд.....	23
 Глава 6 – Електрически инсталации.....	 24
6.01. Общи разпоредби	24
6.02. Максимално допустимо напрежение	24
6.03. Брегови връзки	24
6.04. Генератори и двигатели	25
6.05. Акумулатори	25
6.06. Електрически табла	26
6.07. Обезопасяване на прекъсвачите, контактите, предпазителите и кабелите ...	26
6.08. Оборудване за засичане на суша	27
6.09. Осветление	27
6.10. Сигнални светлини	27
6.11. Заземяване	27
6.12. Аварийна електрическа инсталация	27
 Глава 7 – Оборудване	 28
7.01. Котви, вериги и котвени въжета.....	28
7.02. Друго оборудване	28
7.03. Противопожарни инсталации	28
7.04. Корабни лодки	30
7.05. Спасителни пояси, спасителни плавки и спасителни жилетки	31
 Глава 8 –Инсталации за втечнени газове за битова употреба	 31

	Страни ца
8.01. Общи разпоредби	31
8.02. Инсталиране	32
8.03. Резервоари	32
8.04. Нахождение и разположение на хранващи единици.....	32
8.05. Резервни и празни резервоари	32
8.06. Редуциращи вентили	32
8.07. Налягане	33
8.08. Огъваеми тръби и тръбопроводи	33
8.09. Система за разпределение	33
8.10. Уреди, работещи на газ, и тяхното инсталиране	33
8.11. Вентилация и отвеждане на изгорелите газове.....	34
8.12. Инструкции за употреба и безопасност	34
8.13. Проверка	34
8.14. Изпитване	34
8.15. Атестация.....	35
 Глава 9 – Специални мерки за шурвала за радарно насочване от едно лице	35
9.01. Общи разпоредби	35
9.02. Общи изисквания за проектиране	35
9.03. Радарно оборудване и индикатор за скоростта на завъртане	35
9.04. Сигнализиращо оборудване и оборудване за предаване на сигнали	36
9.05. Инсталации за управление на плавателния съд и за опериране с на машините.....	36
9.06. Механизъм за маневриране на котвата на кърмата	36
9.07. Телефонно оборудване	36
9.08. Сигнали за тревога.....	37
9.09. Други инструменти	37
9.10. Отбелязвания в свидетелството за проверки	37
 Глава 10 – Особени разпоредби за плавателните съдове, предназначени за използване като тласкачи, влекачи или като прикачени композиции	37
10.01. Тласкачи.....	37
10.02. Лихтери.....	37
10.03. Самоходни плавателни съдове и влекачи, които могат и да тласкат	38
10.04. Изпитвания на тласкателните конвои	38
10.05. Плавателни съдове влекачи	38
10.06. Плавателни съдове, предназначени да тласкат прикачени композиции	38
 Глава 11 – Здравни условия и безопасност в помещенията на екипажа и работните пространства.....	39

	Страни ца
11.01. Общи разпоредби	39
11.02. Помещения за сядане и обзавеждане на помещенията.....	39
11.03. Размери на помещенията	39
11.04. Тръбопроводи в помещенията	40
11.05. Начини за достъп, врати и стълби	40
11.06. Подове, стени и тавани в помещенията.....	40
11.07. Отопления и вентилация в помещенията	40
11.08. Естествена светлина и осветление в помещенията.....	41
11.09. Мебелировка в помещенията	41
11.10. Лодки, столова и складови помещения	41
11.11. Санитарни инсталации.....	41
11.12. Инсталации за питейна вода	42
11.13. Съоръжения за безопасност	42
11.14. Достъпност на работните пространства	43
11.15. Размери на работните пространства	43
11.16. Защита срещу падане.....	43
11.17. Достъп, врати и стълби в работните пространства	43
11.18. Подове, повърхност на палубата, закрепване на настилката, стени, тавани, врати и люкове.....	44
11.19. Вентилация и отопление в работните пространства	44
11.20. Естествена светилна и осветление	44
11.21. Защита от шум и вибрация	44
 Глава 12 – Разпоредби относно допълнителните технически изисквания към зона 4, приложими към плавателни съдове, опериращи в зона 3 по вътрешноводни пътища.....	45
12.01. Изисквания относно корабостроенето	45
12.02. Надводен борд, дистанция за безопасност и скала на газене	45
12.03. Оборудване.....	48
12.04. Специални разпоредби за плавателни съдове, предназначени да бъдат превърнати в тласкачи, влекачи или да бъдат прикачвани към други.....	49
 Глава 13 – Дерогации за плавателни съдове на вода.....	49
 Глава 14 – Процедури	53
14.01. Изисквания относно проверките.....	53
14.02. Представяне на плавателния съд за проверка	53
14.03. Разходи.....	53
14.04. Информация.....	53
14.05. Регистър на свидетелствата на Общността	53
14.06. Попълване на свидетелствата на Общността	54
14.07. Забележки по различните точки в свидетелството	54

ГЛАВА 1.

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

По смисъла на настоящата директива и на приложенията към нея:

- а) “плавателен съд” означава вътрешноводен плавателен съд;
- б) “обикновен самоходен плавателен съд” означава всеки плавателен съд, предназначен за превоз на товари, който не е танкер, построен да плава самостоятелно със собствена движеща сила;
- в) “самоходен танкер” означава всеки плавателен съд, предназначен за превоз на товари в неподвижни цистерни и построен да плава самостоятелно със собствена движеща сила;
- г) “самоходен плавателен съд” означава обикновен самоходен плавателен съд или самоходен танкер;
- д) “влекач” означава всеки плавателен съд, построен специално, за да извършва влачене;
- е) “тласкач” означава всеки плавателен съд, построен специално, за да извършва тласкане чрез привеждане на плавателен съд в ход напред .
- ж) “тласкателен влекач” означава всеки плавателен съд, построен специално, за да извършва влачене и тласкане чрез привеждане на плавателен съд в ход напред :
- з) безмачтов шлеп означава всеки плавателен съд, който не е танкерен шлеп, предназначен за превоз на товари и построен, за да бъде теглен и който или не притежава собствена движеща сила,
-или притежава единствено движеща сила, достатъчна, за да извършва кратки маневри;
- товари
- и) “танкерен шлеп” означава всеки плавателен съд, предназначен за превоз на товари в неподвижни цистерни и построен, за да бъде теглен, и който:
 - или не притежава собствена движеща сила,
 - или притежава единствено двигателна сила, достатъчна за извършване на кратки маневри;
- й) “шлеп” означава безмачтов шлеп или танкерен шлеп;

к) “обикновен лихтер” означава всеки плавателен съд, предназначен за превоз на товари, който не е танкерен лихтер, построен или специално модифициран, за да бъде тласкан и който::

- или не притежава собствена движеща сила,
- или притежава единствено движеща сила, достатъчна за извършване на кратки маневри, които не са част от тласкането на кораб;

-

л) “танкерен лихтер” означава всеки плавателен съд, предназначен за превоз на товари в неподвижни цистерни, построен или специално модифициран, за да бъде тласкан, и който:

- или не притежава собствена движеща сила,
- или притежава единствено движеща сила, достатъчна за извършване на кратки маневри, които не са част от тласкането на кораб;

-

м) “корабоносен лихтер ” означава тласкан лихтер, построен, за да превозва на борда си морски плавателни съдове и да плава по вътрешноводни пътища;

н) “лихтер” означава обикновен лихтер, танкерен лихтер или корабносен лихтер ;

о) “пътнически кораб” означава всеки плавателен съд, построен и екипиран да превозва повече от 12 пътници;

п) “плаващо съоръжение” означава всяка плаваща структура, носеща механични инсталации и предназначена за работа по водни пътища или в пристанище (например екскаватор, елеватор, подемен кран или кран);

р) “плавателна оборудване” означава всяка плаваща инсталация, която обикновено не е предназначена за местене (например плавателен басейн, док, кей или навес за лодки);

с) “плаваща инсталация” означава сал или всяка друга структура, предмет или съвкупност, годно да плава, което не е плавателен съд или плаващо съоръжение или оборудване;

т) “щурвал” означава мястото, където са инсталирани всички механизми за управление на плавателния съд;

у) “машинно отделение” означава мястото, където са инсталирани задвижващите машини и помощни съоръжения;

ф) “корабна кабина ” означава всяко място, предназначено за използване от лицата, които обикновено живеят на борда, или от пътниците и включва камбуз, складово пространство за провизии, тоалетни и хигиенни помещения, перални съоръжения, площадки и пасарели, с изключение на щурвала;

х) “равнище на максималното потапяне” означава водното равнище, отговарящо на максималното потапяне, до което плавателният съд има разрешение да плава;

ц) “надводен борд ” означава разстоянието между равнището на максимално потапяне и успоредното равнище, минаващо през най-ниската точка на страничната палуба или, при липса на странична палуба, през най-ниската точка на горния край на дъсчената облицовка или обшивка;

ч) “безопасна дистанция” означава разстоянието между равнището на максимално потапяне и успоредното равнище, минаващо през най-ниската точка, над която плавателният съд не се счита за водонепроницаем;

ш) “ свидетелство” означава свидетелство на Общността за плавателни съдове по вътрешноводните пътища.

ГЛАВА 2.

ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО КОРАБОСТРОЕНЕТО

2.01. Основно правило

Плавателните съдове трябва да бъдат строени в съответствие с общоприетата корабостроителна практика; тяхната стабилност трябва да отговаря на целта, за която те са предназначени.

2.02. Корабен корпус

2.02.1. Корабният корпус трябва да бъде достатъчно устойчив на всички натоварвания, на които е подложен при нормални условия.

2.02.2. Водните всмукателни и изпускателни отвори и тръбите, свързани с тях се считат за водоустойчиви, ако са направени по такъв начин, че всякакво случайно проникване на вода в плавателния съд да е невъзможно.

2.02.3. Водните прегради, простиращи се до палубата или, при липса на палуба, до горния край на корпусната облицовка или обшивка, трябва да бъдат инсталирани, както следва:

а) предната носова непроницаема преграда да е на подходящо разстояние от форщевена;

б) при плавателни съдове, чиято обща дължина е над 25 метра, преградата на кърмата да е на подходящо разстояние от кърмата.

2.02.4. Корабните помещения, машинното и котелното отделения и всички работни пространства, които са част от тях, трябва да бъдат разделени от трюмовете с водоустойчиви прегради.

2.02.5. Всяко отделение, което обикновено не е херметически затворено по време на пътуването, трябва да може да бъде изпомпвано до пресушаване. Трябва да е възможно да се изпомпва всяко отделение поотделно.

2.02.6. Не трябва да има помещения пред предната преграда. Помещенията трябва да са разделени от машинното и котелното отделения чрез газоустойчиви прегради и да бъдат достъпни директно откъм палубата. Там, където няма такъв достъп, трябва да има аварийен изход, водещ директно към палубата.

2.02.7. Не трябва да има отвори в преградите и другите разделители между пространствата, изисквани в съответствие с параграфи 2.02.3 и 2.02.4. Люковете са разрешени, все пак, при другите прегради, без предната преграда, при условие, че те се затварят водоустойчиво. Люковете в преградата на кърмата и

отверстията за процепи на витлото, тръбопроводите и други са разрешени, когато са изградени по такъв начин, че да не увреждат ефикасността на преградите и другите разделители между пространствата.

2.02.8. Чрез дерогация от параграфи 2.02.5 и 2.02.7, кърмовото отделение може да е свързано с машинното отделение посредством лесно достъпна самозатваряща се отводнителна инсталация.

2.03. Отопление, уреди за готвене и охлаждане .

2.03.1. Отоплението, готвенето и хладилното оборудване заедно с техните съпътстващи принадлежности трябва да бъдат оформени и инсталирани така, че да не са опасни дори в случай на прегряване. Те трябва да бъдат инсталирани, така че да не могат да бъдат обърнати или преместени случайно.

2.03.2. Когато оборудването, посочено в параграф 2.03.1 работи с втечен газ, то може да бъде задействано само с горива, чиято точка на запалване е над 55 градуса по Целзий.

2.03.3. Чрез дерогация от параграф 2.03.2, готварските, отоплителните и хладилни уреди, снабдени с фитилени горелки и работещи с търговски парафин могат да бъдат разрешени в корабните помещения и шурвала, ако използват резервоар за гориво не по-голям от 12 литра.

2.03.4. Инсталациите, указани в параграф 2.03.1, не могат да бъдат поставяни в помещения или машинни отделения, в които са складирани или се използват товари от категории K1n или K1s или K2 от клас 3а на ADNR.

Никакви изпарения от тези инсталации не трябва да минават през указаните помещения или машинни отделения.

2.03.5. Всмукването на въздух, необходим за горенето трябва да бъде осигурено. Никакви затварящи приспособления не трябва да има на вентилационните устройства.

2.03.6. Отоплителните и готварските уреди трябва да бъдат стабилно свързани с вентилационните тръби. Тръбите на димоотводите трябва да бъдат в добро състояние и снабдени с подходящи капаци или устройства, осигуряващи защита от вятъра. Вентилационните тръби от отоплителните инсталации трябва да бъдат разположени по такъв начин, че да се ограничи възможността от запушване с продукти на изгарянето и да позволяват почистването им.

2.03.7. Вентилационни отвори трябва да бъдат поставени над отдушниците на хладилните уреди, работещи с течно гориво.

2.04. Отопление с течни горива с точка на припламване над 55 градуса по Целзий.

2.04.1. Всички уреди трябва да бъдат направени така, че да могат да се запалват без помощта на друга запалителна течност. Те трябва да бъдат закрепени над метално корито с достатъчна вместимост, за да предотврати случайното изтичане на гориво и да са оборудвани с устройство за предотвратяване на течове в случай на случайно избликване на пламък. Там, където резервоарът за гориво и уредът са разделени, разстоянието между резервоара и хранването на горелката не трябва да надвишава определеното от производителя в инструкциите за ползване. Резервоарът не трябва да е близко до пламъка. Трябва да е възможно прекъсване на потока на гориво от палубата.

Резервоарите за гориво с вместимост над 12 литра не трябва да бъдат инсталирани вътре в уреда.

2.04.2. Когато уредът е инсталиран в машинното отделение, условията за неговото инсталиране трябва да бъдат обявени.

Когато уреди с открит пламък са инсталирани в машинното отделение, те трябва да бъдат разположени върху корито, устойчиво на течове със странични стени, достигащи не по-малко от 0.720 метра над пода.

2.04.3. Когато уредът е инсталиран в машинното отделение, въздушното захранване на уреда и на машините трябва да е такова, че уредът и машините да функционират независимо, ефективно и при пълна сигурност. Ако е необходимо, трябва да се инсталират отделни приточни вентилационни тръби.

2.04.4. Всяко оборудване с естествена тяга трябва да бъде снабдено с устройство за предотвратяване на обратната тяга. Оборудване с изкуствена тяга трябва да бъде снабдено с устройство, което автоматично да спира притока на гориво, когато захранването с необходимия въздух е прекъснато.

2.04.5. Уреди за централно отопление с изкуствена тяга, монтирани в машинното отделение или в помещение, свързано с машинното отделение трябва също да отговарят на следните изисквания:

- а) по време на пускането в действие, вентилиращото устройство трябва да функционира само, за да е сигурно, че котелът е добре вентилиран;
- б) трябва да има термостатно устройство за регулиране на притока на гориво;
- в) горивото трябва да се запалва автоматически чрез спомагателно запалване или други способности;
- г) трябва да е възможно да се спира вентилиращото устройство и захранващата помпа за горелката откъм палубата;
- д) ако уредът за централно отопление се намира в машинното отделение, той трябва да е така инсталиран, че пламъкът от горелката да не може да достигне до други предмети в помещението;
- е) когато отоплителни уреди с нагрят въздух са инсталирани в машинното отделение, въздухопроводите трябва да са свързани към тръби, водещи навън .

2.05. Отопление с твърдо гориво

2.05.1. С изключение на местата, където отоплителното оборудване е инсталирано в помещение, построено от огнеупорни материали и специално конструирано да побира котел, отоплителните уреди с твърдо гориво трябва да бъдат разположени върху метална подложка (с огънати краища), или подобно предпазно устройство, за да се гарантира, че никакво възпламенено гориво или горещи сажди не може да падне извън тази подложка.

2.05.2. Отопителните котли с твърдо гориво трябва да бъдат снабдени с термостатни контролни уреди за регулиране притока на въздуха, необходим за горене.

2.05.3. Средствата, чрез които саждите могат бързо да бъдат загасени, трябва да бъдат поставени в близост до всеки отоплителен уред.

2.06. Машинни и котелни помещения и складове

2.06.1. Машинните и котелните помещения трябва да бъдат разположени по такъв начин, че да позволяват лесното и безопасно контролиране и поддържане на инсталациите в тях.

2.06.2. Резервоарите за течено гориво или смазочни масла не трябва да имат общи стени с корабните кабинни.

2.06.3. Стените, таваните и вратите на машинните и котелните помещения и складове трябва да бъдат направени от стомана или подобен огнеупорен материал.

2.06.4. Машинните и котелните помещения и другите пространства, в които запалителни или отровни газове могат да проникнат, трябва да бъдат подходящо вентилирани.

2.06.5. Стълбите и пасарелите, осигуряващи достъп до машинните и котелните помещения и складове трябва да бъдат трайно прикрепени и да са направени от стомана или подобен огнеупорен материал.

2.06.6. Машинните и котелните помещения трябва да имат два изхода, един от които трябва да бъде аварийен изход.

2.06.7. Максимално разрешеното ниво на шум в машинното отделение е 110 децибела (А). Точките за измерване трябва да се избераат, като се има предвид необходимото обслужване при нормално функциониране на инсталацията .

Ако нивото на шума в машинното отделение надвишава 90 децибела (А), трябва да има явно предупредително съобщение, поставено на всеки от входовете.

ГЛАВА 3.

КОРМИЛЕН МЕХАНИЗЪМ И ЩУРВАЛ

3.01. Общи разпоредби

3.01.1. Всеки плавателен съд трябва да бъде оборудван с подходящ кормилен механизъм – включително, където е необходимо, с кормило на носа – което осигурява добра маневреност, като се имат предвид предназначението и основните размери на плавателния съд.

3.01.2. Кормилният механизъм трябва да бъде така проектиран, че кормилото да не може да променя позицията си, когато не трябва.

3.02. Ефективност на кормилния механизъм

Кормилният механизъм трябва да съответства на следните изисквания за работа:

а) когато кормилният механизъм се управлява ръчно, едно пълно завъртане на ръчното кормило трябва да отговаря на поне 3 градуса от ъгъла на руля;

- б) когато кормилният механизъм е на пълна мощност трябва да бъде възможно да се постигне 4 градуса отклонение на руля за секунда през цялата рулева дъга, когато кормилото е изцяло потопено и плавателният съд е на пълна скорост;
- в) когато кормилният механизъм е снабден с механизмирано управление (механизирано управление, допълващо главната ръчно управляван кормилен механизъм), то трябва да е възможно да се достигне средна степен от 3 градуса за секунда отклонение на руля през дъгата от 30 градуса от всяка страна на неутралната позиция на руля, когато е изцяло потопен и плавателният съд е на пълна скорост;
- г) когато кормилният механизъм с напълно механизмирано управление е снабден с второ, ръчно задвижвано управление, последното трябва поне да позволява на плавателния съд да извършва акостиране при намалена скорост.

3.03. Общи изисквания за проектиране

3.03.1. Целият кормилен механизъм трябва да бъде проектиран, конструиран и инсталиран така, че да издържа на постоянни напречни наклони до 15 градуса и външни температури до 40 градуса по Целзий.

3.03.2. Местата, където е разположен кормилният механизъм, трябва да са така оразмерени, че да издържат на всички максимални натоварвания, на които те ще са подложени при условията на нормално функциониране. За да може да бъде в състояние да устои на извънредни външни сили колкото е възможно по-ефективно, кормилният механизъм не трябва да бъде най-слабата част на системата. Всеки кормилен механизъм, конструиран в съответствие с правилата на признат орган по класификацията, може да се счита за задоволителен в това отношение.

3.04. Кормилен механизъм с механизмирано управление

3.04.1. Когато плавателният съд е оборудван с кормилен механизъм с механизмирано управление, трябва да се осигури втора независима система за управление, за да се осигури незабавна маневреност, ако основното устройство се повреди.

3.04.2. Кормилният механизъм с механизмирано управление трябва да бъде снабден с предпазно устройство срещу свръхнатоварване, за да се ограничи усукващият момент, упражняван от двигателния механизъм

3.04.3. Аварийно прекъсване или отказ на кормилният механизъм с механизмирано управление трябва да се сигнализира чрез визуални и звукови сигнали на кормилния пулт.

3.05. Задействане на помощния двигателен механизъм.

3.05.1. Ако вторичният двигателен механизъм не се задейства автоматично при повреда на главния двигателен механизъм, трябва да бъде възможно той да бъде задействан ръчно незабавно и лесно при всякакво положение на кормилото. Броят на манипулациите, които трябва да бъдат извършени, не трябва да надхвърля две и те трябва да могат да бъдат извършени от едно лице.

3.05.2. Трябва да е възможно да се извърши включването за по-малко от пет секунди. Трябва да е възможно да се извърши същото от кормилния пулт, чийто двигателен механизъм е в действие.

3.06. Ръчен двигателен механизъм.

3.06.1. Ако независимият помощен двигателен механизъм е ръчен, той трябва да бъде задействан автоматично или да бъде възможно да се задейства незабавно от кормилния пулт в случай на прекъсване на електозахранването или на повреда. Клеми със защитване са допустими само ако не са подложени на усукване по време на включването.

3.06.2. Двигателният механизъм не трябва да привежда в движение ръчното кормило; трябва да има устройство за предотвратяване на връщането на ръчното кормило при всяко положение на руля, когато ръчният двигателен механизъм се задейства автоматично.

3.07. Ръчно задвижван хидравличен двигателен механизъм.

3.07.1. Ръчно задвижваният хидравличен двигателен механизъм е инсталация, в която кормилото се задвижва от помпа, която от своя страна се задвижва единствено от ръчно задвижвано кормилно колело (помпа на шурвала).

3.07.2. Когато единствената кормилна инсталация е ръчно задвижвана хидравлична двигателна система, тя не трябва да се разглежда като механизирани кормилни механизми по смисъла на параграф 3.04, изискваща независима помощна кормилна система, при условие, че:

- размерите, конструкцията и трасето на тръбопроводите изключва възможността от повреждане посредством механично действие или огън, и
- конструкцията на помпата на кормилното колело гарантира безупречно функциониране.

3.08. Хидравличен двигателен механизъм.

3.08.1. Когато главният кормилен механизъм е задвижван хидравлично, а помощното управление е ръчно задвижвана хидравлична система, тръбопроводите на ръчно задвижваната система трябва да са отделени от тези на главната инсталация.

Трябва да е възможно да се задвижва главната инсталация, без да се използва помпата на кормилното колело на помощната инсталация.

3.08.2. Когато едновременно и главният, и помощният двигателен механизъм са хидравлични, съответните помпи трябва да се задвижват независимо (например:

- когато главната помпа е захранвана от главния двигател, вторичната помпа трябва да бъде с електрическо задвижване,
- когато главната помпа се задвижва от основната електрическа верига, помощната помпа трябва да се задвижва от аварийна електрическа верига, когато главната помпа е задвижвана от генератор № 1, помощната помпа трябва да се задвижва от генератор № 2).

3.08.3. Когато помощната помпа е задвижвана от аварийен двигател, който не функционира непрекъснато, а плавателният съд е в движение, трябва да се инсталира буферно устройство за задвижване на помпата, докато аварийният двигател набере мощност.

3.08.4. Двете инсталации трябва да имат отделни тръбопроводи, вентили, контролни механизми и други. Все пак, когато независимото функциониране на двете инсталации е осигурено, те могат да имат общи компоненти.

3.09. Електрически двигателен механизъм.

3.09.1. Когато и двете, главната и помощната инсталации, са електрически задвижвани, съответното захранване и контролни системи трябва да бъдат независими за всяка една от тях. Всяка инсталация трябва да има свой собствен двигател.

3.09.2. Когато помощният двигател е захранван от допълнителен двигател, който не функционира непрекъснато, докато плавателният съд е в движение, трябва да се инсталира буферно устройство за задвижване на помощния двигател, докато аварийният двигател набере мощност.

3.10. Кормилни витла и оборудване Войт-Шнайдер

Когато дистанционното управление на кормилото и на витлата Войт-Шнайдер е електрическо, хидравлично или пневматично, трябва да има две независими контролни системи между кормилния пулт и двигателната инсталация.

Когато има две или повече независими двигателни инсталации, не се изисква независима контролна система, ако плавателният съд остава достатъчно маневрен в случай на повреда на една от инсталациите.

3.11. Инсталации за дистанционно управление

Инсталациите за дистанционно управление, включително тези извън щурвала, трябва да бъдат непрекъснато включени. Когато такива инсталации трябва да бъдат изключени, трябва да бъдат снабдени с индикатори, които да показват дали оборудването е “включено” или “изключено”.

Устройството и задвижването на контролните устройства трябва да бъде съответстващо на тяхната функция.

3.12. Индикатор за позициониране на руля

Позиционирането на руля трябва да бъде ясно видимо от кормилния пулт; ако е необходимо трябва да се осигури подходящ индикатор.

3.13. Помощно управление

3.13.1. Инсталациите на помощното управление са двигателни помощни инсталации, поставени в допълнение към ръчно задвижвания кормилен механизъм.

3.13.2. Когато се използва помощна кормилен механизъм, връзките между главния и помощния кормилен механизъм трябва да бъдат такива, че да не е необходимо използване на значителна ръчна сила към кормилното колело.

3.13.3. В допълнение към предходното, помощния кормилен механизъм трябва да отговаря на следните изисквания:

- а) помощният кормилен механизъм трябва да може да бъде включван или изключван от кормилния пулт при всякакво положение на кормилото. Позициите “включено” и “изключено” трябва да бъдат ясно указани;
- б) електрическите, хидравличните и пневматичните връзки между помощния кормилен механизъм и ръчно задействаното механично главната кормилна уредба не трябва да излага на риск способността на главното управление да бъде задействано незабавно. Други повреди на помощния кормилен механизъм не трябва да причиняват повреждане или засичане на главната система;
- в) всички компоненти на съществуващия помощен кормилен механизъм и каквито и да било нови компоненти, прибавени по-късно, трябва да отговарят на изискванията за кормилната уредба, установени в настоящата глава.

3.13.4. Индикаторът за позициониране на руля трябва да функционира едновременно за главната и за помощната кормилна уредба.

3.13.5. Изискванията, установени в настоящата глава, се прилагат също и когато помощният кормилен механизъм е инсталирана след построяването на плавателния съд.

3.14. Безпрепятствена видимост.

Видимостта във всички посоки от кормилния пулт трябва да бъде достатъчно безпрепятствена. В посока напред тя трябва да бъде осигурена с подходящи оптически средства.

3.15. Звуково налягане

При нормални условия на функциониране, равнището на звуково налягане на шума, произвеждан от плавателния съд не трябва да надвишава 70 децибела (А) на равнището на главата на кормчията.

3.16. Електрически компоненти на кормилната уредба.

3.16.1. Номиналната мощност на двигателите трябва да отговаря на максималния усукващ момент на кормилната уредба. При наличието на хидравлични инсталации, номиналната мощност на двигателя на движещия механизъм трябва да бъде такава, че да осигурява максимална мощност на помпата при максимално налягане в инсталацията (инсталиране на предпазен вентил) предвид ефикасността на помпата.

3.16.2. Двигателите трябва да отговарят най-малко на следните изисквания:

- а) Механизираната кормилна уредба за непостоянно функциониране:
 - Двигателите на електро-хидравличните двигателни механизми и свързаните конвертери трябва да бъдат конструирани за продължителна мощност с непостоянно натоварване и 15% коефициент на полезно действие. Трябва да се осигури 10 минутен цикъл на мощност.

- Двигателите на електрическата механизмирана кормилна уредба трябва да бъдат конструирани за непостоянно функциониране, без да бъдат повлияни от процеса на пускане в действие и с 15% коефициент на полезно действие. Трябва да се осигури 10 минутен цикъл на мощност.

(б) Кормилната уредба с постоянна консумация на мощност трябва да бъде конструирана за продължително функциониране.

3.16.3. Двигателните вериги и контролните вериги трябва да бъдат защитени само против къси съединения; номиналната мощност на защитните устройства трябва да бъде не по-малка от 6 ампера.

3.16.4. Захранващите кабели на двигателя трябва да бъдат защитени както следва:

Когато се използват електрически предпазители, тяхната режимна електрическа мощност трябва да е с две степени по-висока от режимната електрическата мощност, но не повече от 160% от режимната електрическата мощност при наличието на двигатели за прекъснато или краткотрайно функциониране. Незабавното задействане при късо съединение на електрическите прекъсвачи не трябва да е установено за режимна електрическа мощност, надхвърляща 10 пъти режимната електрическа мощност на задвижващия двигател.

3.16.5. Когато има термично задействани превключватели на електрическите прекъсвачи, те трябва или да бъдат изключени или да бъдат нагласени на двукратната режимна електрическа мощност на двигателя.

3.16.6. За електрическото оборудване трябва да се осигурят следните контролни и измервателни уреди:

- а) зелена контролна светлина показваща, че инсталацията функционира;
- б) червена контролна светлина, която се появява, когато инсталацията се повреди или аварийно се изключи, когато електрическият двигател е претоварен или когато едната фаза на трифазното захранване прекъсне. Звуков сигнал трябва да прозвучи едновременно със запалването червената светлина.

Когато захранването е изключително чрез електрически прекъсвачи, не се изисква контрол на фазовото прекъсване.

3.16.7. Когато индикаторът за позициониране на руля е електрически, трябва да има независимо електрическо захранване.

3.17. Спускащ се шурвал

Когато шурвала може да се спуска трябва да има устройство, което да предпазва хората от приближаване по време на спускането. Когато е възможно хора да преминават под такъв шурвал, трябва да има звуков предупредителен сигнал, който да звъни автоматично, когато шурвала се спуска. В случай на повреда на механизма за спускане на шурвала трябва да е възможно да се извърши тази операция с други средства.

ГЛАВА 4.

ДИСТАНЦИЯ ЗА БЕЗОПАСНОСТ, НАДВОДЕН БОРД И СКАЛА НА ГАЗЕНЕ

4.01. Дефиниции

В настоящата глава:

- а) “дължина L” означава максималната дължина на корпуса на кораба като се изключат кормилото и бугшприта;
- б) “среда на кораба” означава половината разстояние по протежението на дължина L;
- в) едно устройство или структурно звено се счита за “водоустойчиво и устойчиво на буря”, ако при нормални условия позволява проникването само на малки количества вода.

4.02. Дистанция за безопасност

Минималната дистанция за безопасност трябва да бъде:

- а) за врати и отвори, с изключение на люкове, които могат да бъдат затворени по начин, който да осигурява водоустойчивост и устойчивост на буря: 0.715 метра;
- б) за врати и отвори, с изключение на люкове, които не могат да бъдат затворени по начин, който да осигурява водоустойчивост и устойчивост на буря: 0.720 метра;
- в) за люкове, които могат да бъдат затворени по начин, който да осигурява водоустойчивост и устойчивост на буря: 0.730 метра;
- г) за люкове, които не могат да бъдат затворени чрез специални устройства или не се затварят (открити трюмове): 0.750 метра;

4.03. Надводен борд.

Трябва да има достатъчен надводен борд, за да се осигури съответствие с дистанциите за безопасност ; то не трябва да е отрицателно.

4.04. Маркировка за газене.

4.04.1. Максималното ниво на газене трябва да бъде така определено, че да осигурява съответствие с изискванията за минимална дистанция за безопасност, като едновременно с това осигурява, че това ниво не може да бъде в никоя точка по-високо от страничните палуби, или, при липса на странични палуби, от горния край на облицовката или обшивката на корпуса.

4.04.2. Максималното ниво на газене трябва да бъде обозначено посредством ясно видима незаличима маркировка за газене.

4.04.3. Маркировката за газене трябва да се състои от правоъгълник с 0.730 метра дължина и 0.704 метра височина с хоризонтална основа и съвпадащи с максималното ниво на газене, разрешено в настоящото приложение. Въпросната маркировка може да се комбинира с друга подобна, изисквани според други регламенти.

4.04.4. Всеки плавателен съд трябва да има поне три маркировки за газене, една по средата на кораба, а другите две - приблизително на една шеста от дължината на кораба съответно от носа и кърмата.

Все пак:

- при кораби под 40 метра дължина, две маркировки на около една четвърт от дължината на кораба съответно от носа и кърмата са достатъчни,
- при кораби, които не са предназначени за превоз на товари, една маркировка приблизително по средата на кораба е достатъчна.

4.04.5. Маркировките или информацията, която престава да е валидна в резултат на нови данни, трябва да бъде отстранена или обозначена като невалидна, под надзора на удостоверяващата власт.

Когато по някаква причина маркировката за газене изчезне, те трябва да бъдат заменени само под надзора на удостоверяващата власт.

4.04.6. Когато плавателният съд е бил измерен в съответствие с Конвенцията за тонажно измерване на плавателните съдове по вътрешноводни пътища¹ и равнището на измервателните пластини съответства на изискванията на настоящото приложение, измервателните табели могат да се приемат като заместител на маркировката за газене.

4.05. Скала на газене.

4.05.1. Всеки плавателен съд, чието газене може да достигне 1 метър трябва да има скала на газене на газене от всяка страна на кърмата; той може да има допълнителна скала на газене.

4.05.2. Нулевата точка на всяка скала на газене трябва да лежи вертикално под скалата на газене на място, успоредно на равнината на максимално потапяне, минаваща през най-ниската точка на корпуса или на кила, ако има такъв. Вертикалното разстояние над нулата трябва да бъде градуирано в дециметри. От равнината на най-малкото газене до 10 cm над равнището на максимално газене тези степенувания трябва да бъдат обозначени с перфорирани или гравирани линии, боядисани в два различни цвята по такъв начин, че да бъдат ясно видими. Степенуването трябва да бъде обозначено с цифри от страни на скалата поне на всеки 5 дециметра и на върха на скалата.

4.05.3. Двете задни измервателни скали, установени съгласно конвенцията, упомената в параграф 4.04.6 могат да заменят скалите на газене, при условие, че те са градуирани в съответствие с горните изисквания и, когато е необходимо, се добавят цифри, показващи газенето.

ГЛАВА 5

МАШИНИ

5.01. Общи разпоредби.

¹ № E/ECE/626,
№ E/ECE/546 от 15 февруари 1966 г.

5.01.1. Всички машини и свързаните с тях инсталации трябва да бъдат проектирани, конструирани и инсталирани в съответствие с правилата на добрата машиностроителна практика.

5.01.2. Парните котли и други съдове под налягане и техните принадлежности трябва да съответстват на правилата в сила в държавата-членка, издаваща свидетелството в очакване на въвеждането на нормите на Общността.

5.01.3. Основните и помощните машини, работещи на гориво с температура на припламване под 55 градуса по Целзий, са забранени.

Все пак, машини, задвижващи котвени лебедки, корабни лодки и преносими моторни помпи могат да използват гориво с температура на припламване под 55 градуса по Целзий.

5.01.4. Пусковите спомагателни съоръжения , работещи на гориво с температура на припламване под 55 градуса по Целзий, са разрешени.

5.02. Оборудване за безопасност.

5.02.1. Всички машини трябва да бъдат инсталирани и оборудвани така, че да бъдат удобни за обслужване и поддържане, и да не застрашават обслужващия персонал.

5.02.2. Главните и помощни машини, парните котли и всички съоръжения трябва да бъдат снабдени с обезопасяващи устройства в съответствие с правилата в сила в държавата-членка, издаваща свидетелството.

5.02.3. Трябва така също да е възможно да се спре двигателното налягане на двигателите и регулиращите вентилатори от място, извън пространството, където те са инсталирани.

5.03. Двигателен механизъм.

5.03.1. Трябва да е възможно да се пуска, спира или да се дава заден ход на двигателния механизъм на плавателния съд (витла, колела и други) бързо и безопасно.

5.03.2. Когато двигателният механизъм не се контролира от штурвала, докато плавателният съд е в движение, трябва да се осигури подходяща двустранна комуникационна система между штурвала и машинното отделение.

5.04. Съоръжения за отвеждане на изгорели газове от двигателя .

5.04.1. Отвеждащите тръби, преминаващи през сервисни помещения или штурвала трябва да бъдат затворени в достатъчно газоустойчив кожух. В пространството между кожуха и отвеждащата тръба трябва да има достъп на външен въздух.

5.04.2. Всички изгорели газове трябва да бъде отведени извън плавателния съд. Всички необходими мерки трябва да се вземат, за да се предотврати нахлуването на отровни газове в различните отделения на кораба. Изпускатели от основните двигатели, които отвеждат своите газове през или отстрани са забранени.

5.04.3. Отвеждащите тръби трябва да бъдат подходящо облицовани, изолирани или охладени.

5.04.4. Когато изпускателните тръби преминават покрай или през запалителни материали, те трябва да бъдат обезопасени с лист от изолиращ материал или всякакво друго подходящо устройство, осигуряващо ефективна изолация.

5.05. Цистерни, складове и тръбопроводи.

5.05.1. Течното гориво трябва да бъде складирано в цистерни, сигурно прикрепени към корпуса или в складове.

5.05.2. Цистерните и складовете, техните тръбопроводи и други съоръжения трябва да бъдат инсталирани и оборудвани, така че нито гориво, нито газ да могат да изтекат от плавателния съд.

5.05.3. С изключение на случаите на цистерни за ежедневно потребление, изходът на пълнещата тръба на цистерните и складовете за течни горива трябва да бъде на палубата. Пълнещата тръба трябва да бъде снабдена със средства за затваряне. Всяка цистерна и склад трябва да бъдат оборудвани с отвеждаща тръба, завършваща във външната атмосфера над палубата и така инсталирана, че никаква вода да не може да влиза в нея.

5.05.4. Тръбите за разпределяне на течено гориво трябва да съответстват на затварящото устройство на изходният отвор на цистерната или склада.

В допълнение трябва да е възможно от палубата да се спира притока в тръбите, които директно захранват двигателите, парните машини и отоплителните съоръжения.

Тръбите за гориво не трябва да бъдат изложени на вредното влияние на топлината и трябва да е възможно да бъдат проверявани по протежение на цялата им дължина.

5.05.5. Визорните тръбни измервателни уреди на резервоарите и бункерите за течено гориво трябва да бъдат съответно защитени срещу повреда от удар, снабдени със самозатварящи се кранове, и да бъдат свързани с резервоарите или бункерите в горния им край.

5.05.6. Резервоарите и бункерите за течено гориво трябва да бъдат снабдени с отвори, имащи противотечови запушалки, които позволяват почистване и проверка.

5.05.7. Резервоари пряко захранващи двигателните машини трябва да бъдат снабдени с устройство, което дава визуален и звуков сигнал в щурвала, когато нивото на горивото не е достатъчно за нормално функциониране.

5.05.8. Никакви тръби за опасни газове или течности, особено тръби под налягане с тях и при които може да стане изтичане опасно за хората, не могат да бъдат инсталирани в сервизните помещения и коридорите. Това изискване не се отнася за тръби пренасящи пара или тръбопроводите на хидравлични системи, при условие те да бъдат облицовани със защитна метална обшивка.

5.06. помпи за изпомпване на вода.

5.06.1. Да се прилагат изискванията на параграф 2.02.5.

5.06.2. Плавателните съдове с екипажи трябва да бъдат оборудвани с поне една трюмна помпа. Все пак, плавателни съдове, при които мощността на механичната двигателна инсталация надхвърля 225 киловата и плавателни съдове с над 350 децивата трябва да бъдат оборудвани с две отделни трюмни помпи, като поне една от които трябва да е механична.

Ръчно функциониращите трюмни помпи са достатъчни за водоустойчиви помещения с дължина под 4 метра.

5.06.3. Вътрешният диаметър (д) на трюмната помпа трябва да бъде най-малко:

$$d = 1.5 \sqrt{L(B+C)} + 25 \text{ в мм.}$$

Вътрешният диаметър (д) на трюмните помпи свързани на различни всмукателни цецилки трябва да бъде най-малко:

$$d_a = 2 \cdot 0 \cdot \sqrt{l(B+C)} + 25 \text{ в мм.}$$

където:

- L е дължината на плавателния съд между перпендикулярите (в метра),
- B е шаблонната ширина на плавателния съд (в метра),
- C е шаблонната дълбочина до главната палуба (в метра),
- l е дължината (в метра) на съответното водоустойчиво помещение.

5.06.4. Капацитетът на трюмната помпа трябва да бъде най-малко $0,1 d^2$ l/min.

Капацитетът на допълнителната трюмна помпа трябва да бъде най-малко $0,1 d_a^2$ l/min, където “да” се отнася до най-дългото водоустойчиво помещение.

Капацитетът на всяка ръчно функционираща трюмна помпа, за ползване само в едно помещение трябва да бъде най-малко: $0,1 d_a^2$ l/min, където “d_a” се отнася до това помещение.

5.06.5. Само самозареждащи се помпи са разрешени.

5.06.6. За всяко помещение с равен под с над 5 метра ширина, трябва да има поне една всмукателна цедилка от всяка страна. Когато машинното отделение е над 5 метра дълго трябва да има поне две всмукателни цедилки.

5.06.7. трябва да е възможно да се отводнява помещението на кърмата от машинното отделение посредством автоматично затварящи се тръби (параграф 2.02.8).

5.06.8. Отделните отводнителни тръби от различните помещения трябва да бъдат свързани към главната тръба посредством невръщащи клапани, които могат да бъдат затворени.

Помещения или други пространства оборудвани за баласт трябва само да бъдат свързани с отводнителната система посредством обикновено спирателно устройство.

5.07. Система за събиране на отработени масла.

Инсталациите за изпомпване на трюмовете на машинното отделение трябва да бъдат разделени по такъв начин, че маслото и маслената вода изпомпвана от трюмовете да остане на борда.

Динамичен маслен сепаратор трябва да бъде инсталиран в потока на тръбата на трюмната помпа или, при липса на такъв, трябва да има статичен сепаратор при всяка всмукателна цедилка.

Тези устройства трябва да бъдат от тип одобрен от компетентен орган в една от държавите-членки, и да бъде с подходящ размер.

5.08. Лебедки.

5.08.1. Котвени лебедки трябва да се осигурят за котви над 50 килограма.

5.08.2. Лебедки, конструирани за задвижване с двигател както и ръчно трябва да бъдат конструирани така, че двигателното устройство да не може да привежда ръчното устройство в движение.

5.09. Присъщ шум на плавателния съд.

5.09.1. Шумът, присъщ на плавателния съд в движение и специфичният шум, причинен от всмукването и изпускането на двигателя, трябва да бъде заглушен с подходящи средства.

5.09.2. При нормални условия на функциониране шумът, присъщ на плавателния съд, измерен в страни на 25 метра от страната на плавателния съд, не трябва да надвишава 75 децибела (А).

ГЛАВА 6. ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ИНСТАЛАЦИИ

6.01. Общи разпоредби.

6.01.1. Всички електрически инсталации трябва да отговарят на изискванията на настоящата глава.

6.01.2. Следното трябва да се намира на борда:

(а) план на електрическата мрежа и електрическата инсталация проверен и подписан от контролния орган, в който са указани:

- типове и характеристиките на използваните машини и съоръжения,
- типове и профилите на кабелите,
- всички други особености важни за оценката на съвместимост с изискванията за безопасност;

(б) работни инструкции за електрическите инсталации.

6.01.3. Всички електрически инсталации трябва да бъдат проектирани, конструирани и инсталирани да издържат на постоянно напречно килване до 15 градуса и на околна температура до 40 градуса по Целзий.

6.02. Максимално допустимо напрежение.

6.02.1. Следното напрежение не трябва да бъде надвишавано :

Вид на инсталацията	Максимално допустимо напрежение		
	Постоянен ток	Алтернативен еднофазен ток	Алтернативен трифазен ток
Електро и топлоинсталация, включително котлета за обща употреба	250V	250V	500V
Осветителни инсталации, включително изводи за обща употреба	250V	250V	-
Изводи за ток за уреди с ръчно управление, използвани на откритата палуба или в затворени или влажни метални пространства, различни от котелното или цистерните:			
общо	50V	50V	-
при използване на изолиран трансформатор, обслужващ един уред. И двете жици на системата трябва да са изолирани от земята.	-	250V	-
при използване на уреди с подсилена или двойна изолация	250V	250V	-
Изводи за ток за оборудване с ръчно управление, използвани в котелни и цистерни	50V	50V	-

6.02.2. Под резерва за съответствие с предписаните мерки за безопасност, високо напрежение е допустимо:

а) при инсталации на оборудване за зареждане на акумулатори, ако процесът на зареждане го изисква;

б) за машини, чийто капацитет налага това;

в) за специални корабни инсталации (например радиоинсталации или оборудване за възпламеняване).

6.03. Брегови връзки.

6.03.1. Когато електрическата инсталация е захранвана от източник на напрежение на брега, кабелите трябва да имат фиксирана връзка на борда или да бъдат съоръжени с постоянна връзка или с устройства за прекъсване на електрическото напрежението.

Трябва да се внимава тези кабели и техните връзки да не са подложени на опъващо натоварване.

6.03.2. Трябва да се използват само гъвкави кабели изолирани с маслоустойчива и огнеустойчива обшивка.

6.03.3. Ако входящото напрежение надвишава 50 вола, корабният корпус трябва да бъде ефективно заземен. Гнездата на електрическите контакти на корабния корпус трябва да бъдат обозначени със специална маркировка.

6.03.4. Главното електрическо разпределително табло трябва да има индикатор, който да показва дали връзката с бреговата електрозахранваща мрежа е под напрежение.

6.04. Генератори и двигатели.

6.04.1. Генераторите и двигателите трябва да бъдат така разположени, че да са лесно достъпни за проверка, измервания и поправки, и да бъдат предпазени намотките от вода и/или масло. Съединителните кутии трябва да бъдат лесно достъпни.

6.04.2. Генераторите, задвижвани от главната машина, двигателния вал или допълнителен апарат, предназначен за други функции, трябва да бъдат проектирани за промените в броя на оборотите, които се налагат при работа.

6.05. Акумулатори.

6.05.1. Акумулаторите трябва да бъдат с конструкция специално пригодена за използване на борда на плавателен съд. Кутиите за елементи трябва да бъдат направени от удароустойчив материал, който е труднозапалим и е направен така, че да предотвратява всяко разливане на електролита при наклон 40 градуса от вертикала.

6.05.2. Акумулаторите трябва да бъдат осигурени срещу преместване, причинено от движението на плавателния съд. Те трябва да бъдат разположени така, че да не са изложени на прекалена топлина, силен студ, пръски, пара или изпарения.

Те трябва да бъдат разположени така, че да са лесно достъпни и да е осигурено, че всякакви изпарения, които те изпускат не могат да увредят съседните съоръжения.

Акумулаторните батерии не могат да бъдат разполагани в кабината на шурвала или в служебните помещения или трюмове.

Акумулатори за портативни съоръжения, все пак, могат да бъдат разположени в кабината на шурвала и кабините.

6.05.3. Батерии, изискващи мощност от над 2 киловата за зареждане (изчислена от максималното зареждащо напрежение и номиналното напрежение на батерията), трябва да бъдат инсталирани в специално отделено за тях помещение. Ако са разположени на палубата, те трябва да бъдат поставени в отделно помещение или кутия.

Батерии, не изискващи мощност от над 2 киловата за зареждане, трябва да бъдат инсталирани под палубата в шкаф или кутия. Те могат така също инсталирани в машинното отделение или в някое друго добре проветряемо място, стига да са защитени срещу падащи предмети и капеща вода.

6.05.4. Вътрешността на всички пространства, шкафове, кутии, рафтове или други структурни приспособления специално отделени за батерии трябва да бъдат защитени срещу агресивното действие на електролита посредством покривка от камуфлаж или обшивка направени от материал устойчив на електролита.

6.05.5. Ефикасно проветрение трябва да бъде осигурено, когато батериите са инсталирани в затворено помещение, шкаф или кутия.

Въздухът трябва да влиза откъм пода и да бъде изпускан през тавана, така че да се осигури пълното изхвърляне на газа. Вентилационните тръби не трябва да съдържат устройства способни да възпрепятстват въздушния поток (например спирачни вентили).

6.05.6. Необходимият въздушен поток в литри за час трябва да се изчисляват според следната формула:

$$Q = 110.j.n$$

Където:

- j представлява (в ампери) една четвърт от максималното напрежение, допустимо за зареждащото устройство,
- n представлява броя на елементите.

6.05.7. При естествено проветряване профила на тръбопроводите трябва да бъде подходящ за необходимия въздушен поток със скорост от 0.75 метра в секунда. Той трябва да е не по-малко от

80 см² за оловни батерии и не по-малко от 120 см² за алкални батерии.

6.05.8. Когато необходимото проветряване не може да бъде постигнато чрез естествен въздушен поток, трябва да се осигури вентилатор, за предпочитане с отвод, чийто двигател е освободен от потока на газ и въздух.

Специални устройства трябва да се осигурят за предотвратяване на проникването на газове в двигателя.

Вентилаторите трябва да бъдат с дизайн и от материали, които да изключват произвеждането на искри при съприкосновението на перката и вентилаторната кутия и да предотвратява електростатичните пълнежи.

6.05.9. Знак “пушенето забранено”, с диаметър от най-малко 0.710 метра, трябва да бъде поставен на вратите или на капациите на помещенията, шкафовете или кутиите помещаващи батерии.

6.06. Електрически табла.

6.06.1. Електрическите табла трябва да бъдат разположени в достъпни и добре проветряеми места без газови или киселинни емисии. Те трябва да бъдат така разположени, че да бъдат защитени срещу разтърсване или всеки неблагоприятен инцидент, причинен от неблагоприятно време, вода, петрол, течни горива, пара или изпарения.

Електрическите табла не трябва да бъдат разположени около измервателни тръби на цистерни за течено гориво.

6.06.2. По принцип, материалите, използвани за конструирането на Електрическите табла трябва да имат достатъчна механична твърдост и да са трайни и незапалими. Те не трябва да бъдат хигроскопични.

6.06.3. Когато напрежението надхвърля 50 волта:

а) трябва да се използват електрически табла, чиито електропроводни компоненти са така разположени или защитени, че да предотвратяват случаен контакт;

б) трябва да се осигури изолираща подложка или импрегнирана дървена скара; това не се отнася, все пак, за електрическите разпределителни табла;

в) металните части на рамките или частите на контролните табла и металните кутии на съоръженията трябва да бъдат старателно заземени.

6.06.4. Всички части на електрическите табла, включително електрическите връзки, трябва да бъдат лесно достъпни за проверка, поддръжка или замяна и да е възможно тяхното изключване.

6.06.5. Контролните табла за всички главни или странични мрежи, показващи дадената мрежа, трябва да бъдат прикрепени към електрическите табла.

6.07. Обезопасяване на прекъсвачите, контактите, предпазителите и кабелите.

6.07.1. Цялата инсталация, страничните кабели от главното електрическо табло и страничните кабели от разпределителното табло, трябва да бъде възможно да се изключват посредством електрически превключватели или автоматични прекъсвачи с едновременно изключване на всички проводници под напрежение. Когато напрежението е 50 волта или по-малко, са разрешени изключения за страничните кабели от разпределителните табла, особено в случай на мрежи с отделни превключватели за всяко съоръжение.

6.07.2. Всички генератори и мрежи трябва да бъдат защитени срещу токов удар на всеки незаземен полюс или проводник. Автоматичните прекъсвачи с предпазители за късо съединение и пренапрежение, или предпазни бушони от пломбиран тип, могат да бъдат използвани за тази цел. Тези електрозащитни устройства трябва да бъдат така инсталирани, че да бъдат съответно предпазени от разтърсване.

6.07.3. Изискванията на параграфи 3.16.3, 3.16.4 и 3.16.5 трябва да бъдат изпълнявани с цел защитата на частите на кормилния механизъм.

6.07.4. Позициите “включено” и “изключено” трябва да бъдат показани на прекъсвачните устройства. Това не се отнася за светлинни превключватели с мощност под 10 ампера.

6.07.5. Всички превключватели и контакти трябва да бъдат конструирани да изключват всички проводници едновременно. Светлинни превключватели с мощност под 10 ампера трябва да бъдат освободени с изключение на случаите на осветяване на обгасени райони.

6.07.6. Съоръженията, изискващи напрежение от над 10 ампера, трябва да бъдат свързани в специална мрежа.

6.07.7. Кабелите трябва да имат водоустойчива обвивка, която е огнеустойчива и от тип обичайно използван на корабите.

Други видове кабели могат да бъдат използвани в жилищните помещения при условие, че те са ефективно защитени и огнеустойчиви.

Кабелите трябва да бъдат защитени срещу всички рискове от повреждане при нормални работни условия, особено на палубата и в трюмовете.

6.07.8. Подвижните съоръжения не могат при никакви обстоятелства да бъдат захранвани от кабели с метална изолация.

6.07.9. Кабелите и оборудването трябва да бъдат свързани посредством устойчиви и трайни устройства, които да предпазват проводниците от опъващо натоварване.

6.08. Оборудване на детектора за заземяване.

Трябва да се осигури съответно оборудване на детектор за заземяване при всички незаземени мрежи от над 50 волта.

6.09. Осветление.

6.09.1. Всички осветителни уреди трябва да бъдат инсталирани така, че топлината, която излъчват да не може да предизвика огън в близкоразположени запалителни предмети или елементи.

6.09.2. В затворените пространства, в които са инсталирани акумулатори или са складирани бои и други лесно запалими материали, трябва да се използват само осветителни уреди, които представляват ограничен риск от експлозия.

6.09.3. Осветителните уреди в машинните и котелните помещения трябва да бъдат разпределени между поне две вериги.

6.10. Светлинни сигнали.

6.10.1. Превключвателното табло, контролиращо осветлението трябва да бъде инсталирано в щурвала; то трябва да може да се захранва посредством отделен кабел от главното електрическо табло.

6.10.2. Всяко осветително тяло трябва да бъде захранвано самостоятелно от електрическо табло контролиращо осветлението и да бъде самостоятелно защитено и контролирано. Осветителни тела образувачи група трябва да бъдат захранвани от единствена верига при условие, че повредата на всяко от осветителните тела включва предупредителния сигнал на контролното оборудване.

6.10.3. Ако не е възможен директен контрол от щурвала, то светлините трябва да бъдат контролирани посредством сигнални светлини или подобни устройства, разположени на контролното табло в щурвала. Повреда в сигналната светлина не трябва да влияе на функционирането на светлината, която тя контролира.

6.11. Заземяване.

6.11.1. Метални части, които не са под напрежение по време на използването им, като шасита и корпуси на машини, приспособления, прибори и принадлежности, трябва да бъдат заземени, ако те вече не са инсталирани по такъв начин, че да имат постоянен метален контакт с корпуса на кораба.

6.11.2. При действие на прав ток, металните прибори и принадлежности, металните обвивки на кабели и проводници трябва да бъдат заземени поне от

двата края. Когато кабелите са поставени върху дървени или пластмасови материали едно заземяване е достатъчно. При действие на променлив ток, единичните кабели и проводници може да не бъдат заземявани на повече от едно място.

6.11.3. При инсталации, в които напрежението не надвишава 50 волта заземяването не е задължително.

6.11.4. Когато напрежението надвишава 50 волта, корпусите на подвижни енергоемки принадлежности, ако не са направени от изолационен материал или не са защитени, трябва да бъдат заземени чрез захранващия кабел посредством допълнителен проводник, по който обикновено не тече ток.

6.12. Аварийна електрическа инсталация.

6.12.1. Разрешени са следните аварийни двигателни инсталации:

(а) допълнителен апарат със захранване с гориво независимо от главната машина и отделна охладителна система, който в случай на повреда на главната верига започва да работи автоматично или може да бъде включен ръчно ако е инсталиран в непосредствена близост до щурвала или до всеки друг пулт постоянно обслужван от квалифициран персонал, и ако е способен самостоятелно да покрие изискванията на електрозахранване в рамките на 30 секунди; или

(б) акумулаторна батерия, която автоматично поема захранването с електрически ток в случай на повреда на главната верига, или може да бъде превключена автоматично от щурвала или от всеки друг пулт постоянно обслужван от квалифициран персонал, и ако е способен да захранва изброените енергоемки устройства за времетраенето на предписания период без да бъде презареждана и без недопустим пад на волтажа.

6.12.2. Допълнителни апарати, аварийни батерии и прилежащото превключващо устройство могат да бъдат инсталирани в машинното отделение, но в този случай да са разположени колкото може по-високо.

6.12.3. Като минимално изискване, аварийните източници на енергия трябва да бъдат способни да осигурят, че, когато са задължителни и доколкото инсталациите нямат независимо аварийно захранване, следните електрически инсталации могат да функционират едновременно:

а) сигнални светлини;

б) звукови сигнали;

в) аварийно осветление;

г) радиотелефон;

д) сигнал за обща тревога, подходящ високоговорител или други аварийни системи;

е) аварийен прожектор.

Периодът за който аварийната инсталация трябва да е способна да функционира, трябва да бъде определена според предназначението на плавателния съд, но не трябва да е по-малко от 30 минути.

ГЛАВА 7. ОБОРУДВАНЕ

7.01. Котви, вериги и котвени въжета.

Броят и тежестта на котвите и техните въжета трябва да съответстват на характеристиките на използваните водни пътища и трябва да бъде определен от местния компетентен орган.

7.02. Друго оборудване.

7.02.1. Плавателните съдове трябва да бъдат снабдени поне със следното оборудване:

- а) принадлежности и устройства, необходими за излъчването на визуални и звукови сигнали и за маркировка на плавателния съд, както се изисква от текущите корабни регламенти;
- б) аварийни светлини, независими от главното енергийно захранване на плавателния съд, които да заменят при необходимост светлините изисквани от горните регламенти за спрели, заседнали или потънали плавателни съдове;
- в) корабни и метални въжета;
- г) стълкновителен буфер, освен ако свидетелството не указва, че такъв не се изисква;
- д) пасарел с най-малко 0.740 метра ширина и 4 метра дължина, чиито страни са маркирани с ивица от светъл цвят; той трябва да има перила;
- е) фендери, шамандури или плаващи дървени фендери;
- ж) канджа;
- з) комплект принадлежности за първа помощ;
- и) бинокли;
- й) закачено съобщение, даващо инструкции за спасяване и оказване на първа помощ на давец се;
- к) покрит контейнер за съхраняване на намаслени парцали;
- л) леко въже за мятане;
- м) брадва.

7.02.2. Плавателни съдове с палуба над 1.750 метра над леката ватерлиния трябва да имат пасарел или стълба от палубата до кабината.

7.03. Противопожарни инсталации.

7.03.1. Поне следното трябва да се намира на борда:

- а) в шурвала: един преносим пожарогасител;
- б) около всички входни места от палубата към помещенията: един преносим пожарогасител;
- в) на входното място на всяка сервизна площ, която не е достъпна от помещенията и в която са инсталирани отоплителни, готварски или охладителни съоръжения работещи с твърдо или течено гориво: един преносим пожарогасител;
- г) на входа на всяко машинно и котелно отделение: един преносим пожарогасител;
- д) за плавателни съдове, чиято мощност надхвърля 110 киловата, на подходящо място под палубата в машинното отделение: един преносим пожарогасител.

7.03.2. Предписаният преносим пожарогасител трябва да отговаря на следните изисквания:

- а) вместимостта на течните преносими пожарогасители не трябва да е повече от 13.75 литра или по-малко от девет литра. Съдържанието на сухите пожарогасители трябва да е най-малко 6 килограма;
- б) като минимално изискване, пожарогасителният реагент трябва да бъде подходящ за загасяване на вида пожар, който е най-вероятно да възникне в пространството или пространствата, за които пожарогасителят е основно предназначен. На плавателни съдове, чиито електрически инсталации имат работно напрежение, надвишаващо 50 волта, пожарогасителният реагент трябва

да бъде също така подходящ за борба с пожари в електрически инсталации. Инструкциите за употреба трябва да бъдат ясно указани на всеки преносим пожарогасител;

в) пожарогасителният реагент в преносимите пожарогасители предписан в параграф 7.03.1. по-горе не трябва да се състои от CO₂ или да съдържа продукти способни да изпускат отровни газове при употреба (например карбонов тетрафлуорид);

г) пожарогасители, които са чувствителни към силен студ или топлина, трябва да бъдат така инсталирани и защитени, че да се осигури тяхното продължително ефективно действие.

7.03.3. Всички противопожарни приспособления трябва да бъдат проверявани най-малко един път на всеки две години. Свидетелството, подписано от лицето, извършило проверката, трябва да се намира на борда.

7.03.4. Когато противопожарните принадлежности са така инсталирани, че са скрити от погледа, преградата, която ги прикрива трябва да бъде маркирана с червената буква "F" с височина от най-малко 10 cm.

7.03.5. Противопожарна система използваща вода под налягане и включваща тръби захранвани от една или повече помпи, обслужващи струйници чрез пожарни кранове и маркучи, трябва да бъде инсталирана при следните условия:

а) противопожарните помпи трябва да бъдат механични. Те не трябва да бъдат инсталирани пред колизионната преграда;

б) водното налягане на пожарните кранове трябва да бъде поддържано на ниво не по-малко от 3 бара;

в) тръбите и пожарните кранове трябва да бъдат конструирани така, че пожарните маркучи да се свързват лесно;

г) всички струйници трябва да съответстват на устройството за регулиране на водната струя, при високо налягане или при пулверизиране, и за спиране на притока;

д) цялата система трябва да съответства на съществуващите стандарти.

7.03.6. Единственият пожарогасителен реагент разрешен при постоянно инсталираните приспособления е халон 1301 (CBrF₃). Неговата употреба трябва да отговаря на следните условия:

а) тези приспособления трябва да бъдат използвани само в машинните, котелните или помпените отделения;

б) количеството на пожарогасителния реагент трябва да бъде достатъчно да запълни, в газообразно състояние при 20 градуса по Целзий, от 4.725 до 7% от общия обем на защитеното помещение, включително вентилационните шахти.

При изчисляването на необходимото количество на пожарогасителния реагент, едно кило от халон 1301 при 20 градуса по Целзий се счита че запълва обем от 0.7160 m³;

в) резервоарите под налягане предназначени за съхраняване на халон 1301 трябва да отговарят на специфичните изисквания на одобрените инспекционни органи. Тези резервоари трябва така също да бъдат способни да издържат на същото налягане, както и цялата система при условията при които околната температура достига максимум до 60 градуса по Целзий. Следната информация трябва да бъде обозначена по ясно четлив и незаличим способ на контейнерите: номинално работно налягане, налягане, при което пожарогасителния реагент е съхраняван, година на производство и година на последната проверка, както и типа и количеството на пожарогасителния реагент;

г) резервоарите, разположени в защитеното помещение, трябва да бъдат снабдени с автоматично предпазно устройство, което осигурява, че пожарогасителният реагент е изпуснат в предпазваната зона ако, в случай на огън, резервоарът е изложен на огън и пожарозащитната система не е задействана; това предпазно устройство трябва да бъде действено при околна температура от 60 градуса по Целзий;

д) резервоарите, разположени извън предпазваната зона трябва да бъдат достатъчно защитени срещу свръхналягане до максимална околна температура от 60 градуса по Целзий. Това условие е също така валидно за резервоари, съдържащи газ за двигатели;

е) всеки резервоар, който също съдържа газ за двигатели трябва да бъде снабден с манометър или равностоеен уред позволяващ да се проверява налягането на газа за двигатели. Таблицата, показваща съотношението налягане/температура трябва също да се намира в непосредствена близост;

ж) тръбите и принадлежностите трябва да бъдат изработени от стомана или от материал със същата устойчивост на топлина;

з) единственият разрешен двигателен газ за резервоари, намиращи се вътре в предпазваната зона е азот, който трябва да бъде под достатъчно налягане в такива резервоари;

и) изпускателните вентили трябва да бъдат пригодени по такъв начин, че да улесняват пожарогасителния реагент да бъде разпределян равномерно и трябва да бъдат конструирани да улесняват пожарогасителния реагент да се смесва равномерно и напълно с въздуха, за да предотвратяват възникването на високи местни концентрации на реагента;

к) тръбопроводната система и изпускателните вентили трябва да бъдат конструирани по такъв начин, че да улесняват пожарогасителния реагент да бъде изпускан в предпазваната зона за 10 секунди, при положение, че пожарогасителният реагент е в течно състояние при околна температура от 0 градуса по Целзий;

л) пожарогасителната система трябва да може да бъде задействана ръчно от щурвала или от всяко друго място, считано за подходящо; това място трябва да се намира извън предпазваното помещение;

Не е разрешено инсталирането на автоматично изпускащо устройство, което не е оборудвано със звуково предупредително устройство;

м) когато пожарогасителната система трябва да предпазва няколко зони, инструкциите за действие и количествата на пожарогасителния реагент необходими за всяка зона трябва да бъдат ясно указани;

н) пневматичните, хидравличните и електрическите контролни системи трябва да бъдат инсталирани така, че се намали до минимум вероятността от нарушено функциониране в случай на пожар или експлозия;

о) пожарогасителната система трябва да бъде проверявана най-малко веднъж на всеки 12 месеца. Тази проверка трябва да включва поне:

- външен преглед на цялата система,
- проверка на правилното функциониране на електрическата система за нарушена изолация,
- проверка на налягането в резервоарите.

Допустимото намаляване на налягането не трябва да надхвърля 10% за всеки резервоар.

По време на втората проверка, трябва да се провери също така количеството на пожарогасителния реагент в резервоарите. Всяко намаление в това количество не трябва да надвишава 5% за всеки пожарогасител;

п) свидетелствата за проверка, подписани от инспекторите, трябва да се намират на борда;

р) когато плавателният съд е снабден с една или повече пожарогасителни системи използващи халон 1301, които са инспектирани, това трябва да бъде отбелязано под точка 18 в свидетелството, издадено на плавателния съд:

“... (брой на) постоянно установените пожарогасителни системи използващи халон 1301. Изискваните свидетелства трябва да бъдат носени на борда.”

7.04. Корабни лодки.

7.04.1. Моторните кораби и баржи с над 150 тона водоизместимост, както и влекачи, тласкачи и влекачи-тласкачи с водоизместимост от над 150 m³ трябва да имат най-малко една корабна лодка.

7.04.2. Корабната лодка трябва да бъде така разположена на плавателния съд, че да може да бъде спускана във водата напълно безопасно и с възможно най-малко забавяне, с помощта на съответен спускателен механизъм при необходимост.

7.04.3. Корабните лодки изисквани от параграф 7.04.1 и 7.04.2 трябва да отговарят на следните изисквания:

а) те трябва да бъдат оборудвани със седалки за най-малко три лица, като широчината на всяка седалка за лице е най-малко 0.745 метра;

б) те трябва да бъдат достатъчно здрави;

в) вместимостта трябва да бъде най-малко 1.75 m³ или производението от дължина x максимална ширина x дълбочина не трябва да е по-малко от 2,77 m³;

г) когато превозва три лица, тежачи приблизително 75 килограма всяко, корабната лодка трябва да има разстояние между водната линия и палубата най-малко 25 cm;

д) те трябва да бъдат достатъчно стабилни. Те трябва да се считат за достатъчно стабилни ако, с двама души тежачи приблизително 75 килограма всеки, стоящи от една и съща страна, и максимално близко до планшира, остава разстояние между водната линия и палубата най-малко 10 cm;

е) без никой на борда, но изцяло пълна с вода, резервната плаваемост на лодката трябва да бъде най-малко 30 x дължина x максимална ширина x дълбочина;

ж) следното оборудване трябва да се намира на борда:

- един комплект гребла,
- едно въже за акостиране,
- един съд за изгребване на водата.

7.04.4. В параграф 7.04.3:

- дължина е максималната дължина на корабната лодка (в метри);
- широчина е максималната широчина (в метри);
- дълбочина е максималната формална дълбочина (в метри).

7.05. Спасителни пояси, плавки и спасителни жилетки.

7.05.1. Всички плавателни съдове трябва да носят най-малко три спасителни пояси или два спасителни пояси и две плавки. Те трябва да са готови за употреба и да са закрепени на палубата на подходящи места, но без да са

завързани за техните поставки. Поне един спасителен пояс трябва да е поставен в непосредствена близост до щурвала.

На моторни кораби с дължина до 40 метра, два спасителни пояса са достатъчни. Поне един от спасителните пояси или плавки трябва да има въже с достатъчна дължина.

7.05.2. Спасителните пояси трябва:

- да имат плаваемост не по-малко от 7,75 килограма в сладководни води,
- да бъдат изработени от подходящ материал и да бъдат устойчиви на петрол и неговите деривати и на температури до 50 градуса по Целзий,
- да бъдат така оцветени, че да са лесно видими във водата,
- да имат маса не по-малко от 2.75 килограма,
- да имат вътрешен диаметър от 0.745 метра +/- 10%,
- да бъдат обиколени от въже позволяващо захващане.

7.05.3. плавките трябва:

- да имат плаваемост не по-малко от 7,75 килограма в сладководни води,
- да бъдат изработени от подходящ материал и да бъдат устойчиви на петрол и неговите деривати и на температури до 50 градуса по Целзий,
- да бъдат така оцветени, че да са лесно видими във водата,
- да имат маса не по-малко от 1 килограм,
- да бъдат обиколени от въже позволяващо захващане.

7.05.4. Спасителните жилетки трябва да бъдат с осигурен непосредствен достъп за всяко редовно лице на борда.

7.05.5. Плавателността, материалът и цветът на спасителните жилетки трябва да удовлетворяват условията установени в параграф 7.05.2.

Надуваемите спасителни жилетки трябва да се надуват автоматично или ръчно; те трябва да имат възможност за надуване с уста.

ГЛАВА 8. ИНСТАЛАЦИИ ЗА ВТЕЧНЕНИ ГАЗОВЕ ЗА БИТОВИ НУЖДИ

8.01. Общи разпоредби.

8.01.1. Всяка инсталация за втечен газ се състои основно от хранваща секция, включваща един или повече газови резервоари, и един или повече редуциращи вентили, разпределителна система и определен брой уреди, работещи на газ.

8.01.2. Инсталациите могат да работят само с търговски бутан.

8.02. Инсталиране.

8.02.1. Инсталациите за втечен газ трябва да бъдат настроени за работа с пропан, трябва да бъдат инсталирани в съгласно с възприетата практика и в съответствие с текущите разпоредби на държавите-членки, които издават свидетелството.

8.02.2. Инсталацията за втечен газ може да бъде използвана само за битови нужди в кабините и щурвала.

8.02.3. Трябва да има няколко отделни инсталации на борда. Не може да се използва една единствена инсталация за обслужване на жилищната зона, отделена от трюм, или неподвижен резервоар.

8.03. Резервоари.

8.03.1. Разрешени са само резервоари с одобрена вместимост между 5 и 35 килограма.

8.03.2. Резервоарите трябва да отговарят на изискванията, действащи в държавите-членки, които издават свидетелството.

Те трябва да имат официален печат, удостоверяващ, че са преминали изискваните от закона тестове.

8.04. Нахождение и разположение на хранващите единици.

8.04.1. Когато се използват резервоари с капацитет до 35 килограма, хранващите единици трябва да бъдат разположени на палубата в специален шкаф или стенен долап разположен извън жилищната зона в такова положение, че да не пречи на движението на борда. Все пак, тя не трябва да бъде инсталирана на предната или задната фалшбордна основа. Шкафът може да бъде стенен долап вграден в надстройка при условие да може да се отваря навън. Тя трябва да бъде разположена така, че тръбите водещи до газопотребителните пунктове да са колкото се може по къси.

Всяка инсталация може да включва до четири резервоари действащи едновременно, с или без използването на автоматичен обръщателен разклонител. Броят на резервоарите на борда, включително запасните резервоари не трябва да превишава шест на инсталация.

Редукторът на налягането или в случай на двустепенна редукция първият редуктор на налягането трябва да бъдат монтиран на преградата на същия шкаф, както и резервоарите.

8.04.2. Хранващите единици трябва да бъдат разположени така, че всяко изтичане на газ да бъде отстранено от шкафа помещаващ секцията без каквото и да е риск, че той може да проникне във вътрешността на плавателния съд или да влезе в контакт с каквото и да било нещо, което може да го възпламени.

8.04.3. Шкафът трябва да бъде направен от огнеустойчиви материали и трябва да бъде съответно проветряем посредством отвори в горната и долната част. Резервоарите трябва да бъдат разположени вертикално в шкафа по такъв начин, че да не могат да бъдат обърнати.

8.04.4. Шкафът трябва да бъде така направен и разположен, че температурата на резервоарите да не надвишава 50 градуса по Целзий.

8.04.5. Надписът “инсталация за втечен газ” и знакът “пушенето забранено” както са описани в параграф 6.05.9 трябва да бъдат поставени на външната страна на шкафа.

8.04.6. Ако в шкафа има нужда от вътрешно осветление, то трябва да бъде електрическо и инсталацията трябва да бъде огнеустойчива.

8.05. Резервни и празни резервоари.

Запасните и празни резервоари, които не се съхраняват в хранващата секция трябва да бъдат складиран извън жилищната зона и щурвала в шкаф направен в съответствие с изискванията на точка 8.04 от тази глава.

8.06. Редуциращи вентили.

8.06.1. Уредите, работещи на газ , трябва да бъдат свързани с резервоарите само посредством разпределителна система снабдена с един или повече редуциращи вентили за намаляване на налягането на газта до нормалното работно налягане. Налягането може да бъде намалено в една или две степени. Всички редуциращи вентили трябва да бъдат постоянно нагласени за налягането определено в съответствие с параграф 8.07 по-долу.

8.06.2. Крайните редуктори на налягането трябва или да имат или да бъдат пряко свързани с устройство за автоматична защита на тръбите срещу свърхналягане в случай на повреда на редуциращия вентил. Всеки газ, който предпазното устройство позволи да излезе трябва да бъде изхвърлен в атмосферата без какъвто и да е риск, че може да проникне във вътрешността на плавателния съд или да влезе в контакт с каквото и да било нещо, което може да го възпламени; ако е необходимо трябва да се направи специална тръба за тази цел.

8.06.3. Предпазните устройства и отдушниците трябва да бъдат предпазени от проникването на вода.

8.07. Налягане.

8.07.1. Налягането на изхода на последния редуктор за налягане трябва да бъде по-голямо от 0.705 бара над атмосферното налягане, с разлика от 10%.

8.07.2. Когато се използва двустепенна редукторна система, средното налягане не трябва да е по-голямо от 2.75 бара над атмосферното налягане.

8.08. Огъваеми тръби и тръбопроводи.

8.08.1. Тръбите трябва да са направени от твърд стоманен или меден тубинг.

Тръбите, свързани с резервоарите, трябва да бъдат огъваеми тръбопроводи за високо налягане или спирални тръбопроводи, подходящи за пропан. Уредите, работещи на газ, могат, ако не са инсталирани постоянно, да бъдат свързани посредством подходящи гъвкави тръбопроводи не по-дълги от 1 метър.

8.08.2. Тръбите трябва да могат да издържат на всякакви натоварвания или корозионни въздействия, които могат да възникнат при нормалните работни условия на борда, и техните характеристики и разположение трябва да бъдат такива, че да осигуряват задоволителен приток на газ с необходимото налягане до уредите, работещи на газ.

8.08.3. Тръбите трябва имат колкото се може по-малко съединители. Тръбите и съединителите трябва да бъдат газонепроницаеми и да остават газонепроницаеми независимо от всяка вибрация или разтягане, на което те могат да бъдат подложени.

8.08.4. Тръбите трябва да бъдат лесно достъпни, добре закрепени и защитени във всеки пункт, където могат да бъдат обект на удар или счупване, особено когато преминават през стоманени прегради или метални разделители.

Цялостната външна повърхност на стоманените тръби трябва да бъде третирана срещу корозия.

8.08.5. Гъвкавите тръбопроводи и техните съединители трябва да бъдат способни да издържат всякакви натоварвания, които могат да възникнат при нормалните работни условия на борда. Те трябва да бъдат необременени и поставени по такъв начин, че да могат да бъдат проверявани по цялата им дължина.

8.09. Система за разпределение.

8.09.1. Никаква част от инсталацията за втечен газ не трябва да бъде разположена в машинното отделение.

На танкерни плавателни съдове подчинени на правилата за превоз на опасни товари, никаква част от инсталацията за втечен газ не може да бъде разположена в товарната зона.

8.09.2. Вентил, който е бързо и лесно достъпен трябва да осигурява средство посредством което цялата разпределителна система може да бъде изключвана.

8.09.3. Всяко уред, работещ на газ трябва да бъде захранвано от отделно разклонение на разпределителната система и всяко разклонение трябва да бъде контролирано от отделно затварящо устройство.

8.09.4. Вентилите трябва доколкото е възможно да бъдат поставени на места, където са защитени от буря и натиск.

8.10. Уреди, работещи на газ, и тяхното инсталиране.

8.10.1. Единствените приспособления, които могат да бъдат инсталирани, са онези, които използват пропан и са одобрени от държавата-членка, издаваща свидетелството, и са оборудвани с устройства, които ефективно предотвратяват изпускането на газ, както в случай на загасване на пламъка, така и в случай на загасване на контролната светлина.

8.10.2. Всеки уред трябва да бъде така разположен и свързан, че да се избегне всеки риск от случайно откътрване на свързващите тръби.

8.10.3. Отоплителните и водоподгриващи уреди трябва да бъдат свързани към отходна тръба за отвеждане на изгорелите газове.

8.10.4. Инсталирането на уредите, работещи на газ в кабината на щурвала е позволено само ако същата е така построена, че никакъв случайно изтекъл газ да не може да отиде в долните части на плавателния съд и особено през контролните връзки, водещи към машинното отделение.

На танкерни плавателни съдове, подчинени на правилата за превоз на опасни товари, никакъв уред, работещ на газ, не може да бъде поставян в кабината на щурвала.

8.10.5. Уредите, работещи на газ могат да бъдат инсталирани в спалните помещения само ако горенето има въздушна връзка отделно от въздуха в помещенията.

8.10.6. Уредите, работещи на газ, в които горенето зависи от въздуха в помещенията, където е разположено, трябва да бъде разположено в достатъчно обширни помещения.

8.10.7. На танкерни плавателни съдове подчинени на правилата за превоз на опасни товари, уредите, работещи на газ, трябва да носят видим червен знак.

8.11. Вентилация и отвеждане на изгорелите газове.

8.11.1. В помещения, в които има уреди, работещи на газ, в които горенето зависи от оръжаващия въздух, захранването с въздух и отвеждането на изгорелите газове трябва да бъде осигурено посредством вентилационни отвори с подходящи размери, определяни съобразно капацитета на уредите.

8.11.2. Вентилационните отвори не трябва да имат никакво дозиращо устройство и не трябва да излизат в спални помещения.

8.11.3. Отвеждащите устройства трябва да бъдат така направени, че да осигуряват цялостното отвеждане на изгорелите газове. Те трябва да бъдат сигурни при работа и огнеустойчиви. Тяхното функциониране трябва да не бъде възпрепятствано от вентилаторите.

8.12. Инструкции за употреба и безопасност

Надпис, съдържащ инструкции за използването на инсталацията, трябва да бъде поставен на борда на подходящо място. Надписът трябва да носи между другото следните инструкции на съответния език или езици:

- “кранчетата на резервоарите, които не са свързани към разпределителната система трябва да бъдат затворени, даже ако резервоарите се считат за празни”,
- “гъвките тръби да бъдат сменяни толкова често, колкото го изисква тяхното състояние”,
- “всички резервоари трябва да останат свързани стига съответните свързващи тръби да са затворени с кранчета или запечатани”.

8.13. Инспекция

Преди употребата на инсталацията за втечен газ, след всяка промяна или поправка, и при всяко подновяване на атестацията в съответствие с параграф 8.15, цялостната инсталация трябва да бъде подложена на проверка от експерт одобрен от страната-членка издаваща свидетелството. По време на проверката експертът трябва да провери дали инсталацията отговаря на изискванията на тази глава. Той трябва да представи инспекционен доклад пред компетентния орган, който издава свидетелството.

8.14. Изпитване.

Изпитването на инсталацията, след монтирането ѝ, трябва да бъде извършено, както следва:

8.14.1. Тръбите с междинно налягане между изхода на първото редуциращо устройство и вентилите поставени преди крайния редуктор на налягане:

а) тест на якост, извършен с въздух, инертен газ или течност с налягане 20 бара над атмосферното налягане;

б) тест за газонепроницаемост, извършен с въздух или инертен газ с налягане 3.75 бара над атмосферното налягане;

8.14.2. Тръбите с работно налягане между първия и последния редуктор на налягане и вентилите монтирани пред уредите, работещи на газ:

- тест за пропускливост, извършен с въздух или инертен газ с налягане 1 бар над атмосферното налягане;

8.14.3. Тръбите, разположени между първия и последния редуктор на налягане и контролните устройства на уредите, работещи на газ:

- тест за пропускливост, извършен при налягане 0.72 бара над атмосферното налягане.

8.14.4. В тестовете съгласно параграфи 8.14.1 (б), 8.14.2 и 8.14.3, тръбите се считат за газонепропускливи ако, след достатъчно време за достигане на нормално равновесие, не се наблюдава никакъв спад в налягането в продължение на следващите 10 минути.

8.14.5. Свързващите части на резервоарите, тръбопроводите и другите принадлежности подложени на налягане в резервоарите, и всички свързки между редуциционния вентил и разпределителната тръба:

-тест за пропускливост, извършен с пенлива субстанция при работно налягане.

8.14.6. Всички газопотребителни приспособления трябва да бъдат задействани и тествани при номинално налягане, за да се осигури, че горенето е задоволително при различните степени на регулиращите ключове.

Предпазните устройства трябва да бъдат проверени, за да се осигури тяхното задоволително функциониране.

8.14.7. След теста в съответствие с параграф 8.14.6 трябва да се провери, по отношение на всеки уред, работещ на газ, независимо дали след пет минутно функциониране при нормално налягане, със затворени прозорци и врати, или с работещи вентилационни устройства, някакви изгорели газове излизат през газовия регулатор.

Ако има повече от моментно изпускане на такива газове, причината трябва веднага да бъде установена и отстранена. Приспособлението не може да бъде одобрено за употреба докато всички дефекти не бъдат отстранени.

8.15. Атестация.

8.15.1. Свидетелството трябва да съдържа атестация удостоверяваща, че в съответствие с проверката съгласно параграф 8.13, всички инсталации, работещи на газ, отговарят на изискванията на настоящата глава.

8.15.2. Атестацията трябва да бъде валидна за период, не надвишаващ три години. Тя може да бъде подновена само след допълнителна проверка извършена в съответствие с параграф 8.13.

Когато собственикът на плавателния съд или негов представител представи обосновано искане, държавата-членка, която издава свидетелството, може да продължи валидността на атестацията за не повече от шест месеца, без извършване на проверката, изисквана според параграф 8.13. Това продължение трябва да бъде вписано в свидетелството. Датата на която следващата проверка би трябвало нормално да бъде извършена не може да се отложи в резултата на продължението.

ГЛАВА 9. СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ ЗА ЩУРВАЛА ЗА РАДАРНО НАСОЧВАНЕ ОТ ЕДНО ЛИЦЕ

9.01. Общи разпоредби.

Щурвалът се счита за специално пригоден за радарно насочване от едно лице, ако отговаря на условията на настоящата глава.

9.02. Общи изисквания за проектиране.

9.02.1. Щурвалът трябва да бъде направен да бъде удобен на седналия щурман.

9.02.2. Всички уреди, инструменти и лостове за управление трябва да бъдат така нагласени, че щурманът да може да ги използва удобно по време на пътуването, без да напуска своята седалка и без да изпуска от поглед радарния екран.

Лостове за управление трябва да се задействат лесно в работно положение, което трябва да бъде безпогрешно ясно.

9.02.3. Контролните уреди трябва да бъдат лесни за разчитане и тяхната осветеност да може да се регулира многостепенно до положение на изгасване, независимо от условията на осветление вътре в щурвала, така че осветяването да не бъде смущавано и да не накърнява видимостта.

9.02.4. Щурвалът трябва да бъде оборудван с регулируемо отопление. Затъмняващото устройство в щурвала не трябва да влияе неблагоприятно на вентилацията.

9.03. Радарно оборудване и индикатор за скоростта на завъртане.

9.03.1. Радарният екран не трябва да бъде съществено извън полезрителната линия на шурмана, когато е в нормално положение на шурвала.

9.03.2. Радарната картина трябва да остава напълно видима, без помощта на маска или екран, независимо от преобладаващите условия на осветление извън шурвала.

9.03.3. Трябва да бъде инсталиран индикатор на скоростта на завъртане непосредствено над или под радарния екран.

9.04. Сигнализиращо оборудване и оборудване за предаване на сигнали.

9.04.1. Светлините и светлинните сигнали трябва да бъдат контролирани посредством ключове чието положение показва реалното състояние на светлините и светлинните сигнали. Всяка светлина или светлинен сигнал трябва да бъде контролирана от сигнална лампичка в същия цвят както светлината или светлинния сигнал, който тя контролира, вградена в ключа или монтирана до него. Повреда на светлината или светлинния сигнал трябва да предизвиква изгасването на съответната сигнална лампичка.

9.04.2. Звуковите предупредителни устройства трябва да се контролират с крак.

9.05. Инсталации за управление на плавателния съд и за опериране с машините.

9.05.1. Кормилният механизъм на плавателния съд трябва да се контролира от хоризонтален лост за управление. Този лост трябва да бъде лесен за опериране и ъгълът между лоста за управление и централната линия на плавателния съд трябва точно да отразява ъгълът на отклонение на кормилото. Трябва да е възможно да се освобождава лоста за управление, независимо от неговото положение, без да се променя положението на кормилото. Равностойна контролна система е разрешена за витлата Войт-Шнайдер и управляемите витла. Ако плавателният съд е също така снабден с реверсионни кормила или дъгови кормила те трябва да могат да се контролират от отделни лостове за управление.

9.05.2. Всяка машина трябва да се контролира от отделен лост за управление движещ се през арката на кръга във вертикална равнина, която е повече или по-малко успоредна на надлъжната ос на плавателния съд. Настъпателното движение на лоста за управление трябва да кара плавателния съд да се движи напред, а неговото движение към кърмата да причинява движение назад. Двигателният механизъм трябва да е включен или да е на заден ход, когато лостът за управление е приблизително в неутрално положение. Трябва да има ясно различим знак когато лостът за управление отива в неутрално положение. Кривата на лоста за управление от неутралното положение до положението “пълен напред” и от неутралното положение до положението “пълен назад” не трябва да надвишава 90 градуса.

9.05.3. Посоката и броя на оборотите на витлата трябва да бъде показано.

9.06. Механизъм за маневриране на котвата на кърмата.

Щурманът трябва да е способен да спуска котвата(ите) на кърмата, без да напуска своето място. Това изискване не се отнася за плавателни съдове в тласкателни конвои или прикачени композиции, които не надхвърлят 86 метра по дължина.

9.07. Телефонно оборудване.

9.07.1. Плавателните съдове трябва да бъдат екипирани с радиотелефонна инсталация за междукорабна връзка. Приемането трябва да бъде чрез високоговорител, а предаването чрез неподвижен микрофон. Щурманът трябва да е способен да извършва и двете операции. Превключването от приемане на предаване трябва да става чрез бутон за натискане. Щурманът трябва да може да достига то тази апаратура от своето място.

Същите изисквания трябва да се прилагат при необходимост към мореплавателните оперативни системи.

9.07.2. Ако щурвалът е оборудван с радиотелефонна инсталация, свързана в обществената система, приемането трябва да бъде чрез високоговорител при мястото на щурмана. Все пак, микрофонът за междукорабна връзка не може при никакви обстоятелства да бъде използван за разговори чрез обществената система.

9.07.3. Всички плавателни съдове трябва да имат акустична съобщителна система. Тя трябва да обслужва поне следните точки:

- носът на плавателния съд или главата на конвоя,
- помещенията на екипажа, и
- кабината на щурмана.

Приемането трябва да става чрез отделен високоговорител и предаването чрез неподвижен микрофон, който може да бъде същият използван за междукорабна връзка, при условие, че това не създава смущение между двете съобщителни мрежи. Превключването от приемане на предаване трябва да става чрез бутон за натискане или комутационни превключватели.

9.08. Сигнали за тревога.

9.08.1. Предупредителна система, контролирана от превключвател “изключено/включено” трябва да бъде на разположение на щурмана. Превключватели, които автоматично се връщат на положение “изключено” при изключване, не са разрешени.

9.08.2. Силата на този сигнал не трябва да бъде по-малко от 75 децибела (A) в сервизните помещения. В машинното отделение той трябва да бъде с 5 децибела по-висок от окръжаващия шум при пълна мощност на двигателите.

9.09. Други инструменти.

Инструменти различни от тези изброени по-горе трябва да бъдат сведени до минимум.

9.10. Отбелязвания в свидетелството за проверка.

Ако плавателният съд отговаря на изискванията на настоящата глава, в свидетелството се отбелязва, както следва:

“Одобрен за радарно насочване от едно лице.”

ГЛАВА 10. ОСОБЕНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ КАТО ТЛАСКАЧИ, ВЛЕКАЧИ ИЛИ КАТО ПРИКАЧЕНИ КОМПОЗИЦИИ

10.01. Тласкачи.

10.01.1. Тласкателните кораби трябва да имат при носа “тласкателна платформа”, съоръжение не по-малко от две трети от най-голямата ширина на

плавателния съд. Платформата трябва да е така конструирана, че от започването на съединителните маневри, участващият персонал да може да се движи лесно и безопасно от единия плавателен съд на другия със съединителния механизъм.

Платформата трябва да бъде такава, че да позволява на тласкателния кораб да заема неподвижно положение спрямо помощните кораби и по-специално да предотвратява страничното отклоняване от курса по отношение на задната част на помощните кораби.

10.01.2. Тласкателните кораби трябва да бъдат оборудвани със задължителен съединителен механизъм; когато за съединяването се използват въжета, тласкателните кораби трябва да бъдат оборудвани с най-малко две специални лебедки или еквивалентни устройства.

10.01.3. Главните машини трябва да се контролират от шурвала. Тяхното функциониране трябва да се наблюдава посредством устройства монтирани в шурвала.

10.02. Лихтери.

10.02.1. Глава 3 и параграфи 7.02, 7.04 и 7.05.1 не се прилагат към лихтерите. Параграф 5.06 не се прилага към лихтери без сервизни помещения и без машинни или котелни отделения.

10.02.2. Корабоносените лихтери трябва също така да са съобразени със следните конструкционни изисквания:

а) Напречните водонепроницаеми прегради в съответствие с параграф 2.02.3 не се изискват, ако носът е способен да издържи на сблъскване най-малко 2.75 пъти повече от изискваното за носовата преграда на плавателни съдове по вътрешноводни пътища със същата дълбочина на газене, направена според изискванията на орган по класификацията, одобрени от страната-членка, която трябва да издаде свидетелството .

б) Чрез дерогация от параграф 2.05.5, помещения с двоен под, в който достъпът е затруднен, няма нужда да бъдат отводнявани, освен ако обемът на пространството не надхвърля 5% от водоизместимостта на корабоносения лихтер при максимално разрешената дълбочина на газене.

в) Повърхността на палубите, страничните палуби и люковите покрития трябва да имат покривен слой против подхлъзване. Когато е необходимо, мокрите повърхности трябва да се обезопасят с релефни летви.

г) По продължение на линията, където палубите или страничните палуби образуват ъгъл със страната на кораба трябва да има бордова ограда или надлъжни подпорни прегради с най-малко 0.703 метра височина и предпазни парапети с най-малко 0.790 метра височина; предпазните парапети могат да бъдат подвижни.

Никакви предпазни парапети не са необходими за носовите части.

10.03. Самоходни плавателни съдове и влекачи, които могат и да тласкат.

За да бъдат одобрени за извършване на тласкателни операции, самоходните плавателни съдове и влекачите трябва:

(а) да имат тласкателна платформа в съответствие с изискванията на параграф 10.01.1, или

(б) да бъдат оборудвани с подходящи и ефективни устройства за предотвратяване на тласкащия плавателен съд от странично отклонение от курса по отношение на тласкания плавателен съд.

10.04. Изпитвания на тласкателните конвои.

10.04.1. За целите на издаването на свидетелство за тласкателен кораб или тласкащ влекач, или за отбелязване на свидетелството на самоходен кораб или влекач “годен да тласка”, компетентният орган може да реши дали, и кои, конвои трябва да бъдат подложени на тестове, и да осъществи тестове на онези технически характеристики, които счита за най-неблагоприятни. Свидетелството трябва да показва условията, при които тласкателният кораб е лицензиран или отбелязването “подходящ да тласка” е валидно.

10.04.2. Тестовите трябва да доказват че:

- а) конвоят има достатъчна стабилност по курса;
- б) значителна промяна на курса, последвана незабавно от връщане към основния курс, може да се извърши бързо и леко;
- в) конвоят притежава достатъчна скорост във водата;
- г) ако е необходимо, задната тласкателна сила да бъде достатъчна да позволи конвоят да спре, когато държи курс надолу по течението;
- д) когато конвоят се съединява или разединява, съединителният механизъм е лек и безопасен за манипулиране.

Съединителният механизъм трябва също така да отговаря на следните изисквания:

- трябва да се поддържа стройността на конвоя,
- съединителният механизъм трябва да осигурява постоянна опънатост, желателно посредством специални лебедки.

10.04.3. В хода на горните тестове, компетентният орган за издаване на свидетелството не трябва да взема предвид полезното действие на специалните устройства (кормила, тласкателни механизми и други) инсталирани на помощните кораби освен ако последните винаги съставляват част от същия конвой. Когато това е така, лицензираните лихтери трябва да бъдат назовани в свидетелството на плавателния съд, осигуряващ тласкането на конвоя.

10.05. Плавателни съдове - влекачи.

За да бъде разрешено да извършват теглещи операции, влекачите трябва да отговарят на следните изисквания:

- а) теглещият механизъм трябва да бъде инсталиран така, че по време на работа да не застрашава безопасността на екипажа или на корабния товар. Плавателният съд трябва да остава достатъчно маневрен и стабилен по време на теглене;
- б) шурманът трябва да е способен да управлява двигателните машини самостоятелно или да е способен да контролира подобни операции без да напуска кормилния пулт;
- в) когато за теглене се използват въжета, теглещият механизъм трябва да включва лебедки или теглеща кука, които да могат да бъдат пускани от кормилния пулт. Теглещият механизъм трябва да бъде инсталиран пред нивото на двигателите. Все пак това не се отнася за шарнирните влекачи.

10.06. Плавателни съдове, предназначени да тласкат прикачени композиции .

За да бъдат лицензирани за тласкане на прикачени композиции, плавателните съдове трябва:

1. да бъдат в съответствие с разпоредбите на параграфи 10.05 а) и б);

2. да бъдат оборудвани с уреди, които по брой и по предназначение осигуряват, че групата самоходни плавателни съдове ще остане в единен строй, независимо дали са натоварени или разтоварени.

ГЛАВА 11. ЗДРАВНИ УСЛОВИЯ И БЕЗОПАСНОСТ В ПОМЕЩЕНИЯТА НА ЕКИПАЖА И НА РАБОТНИТЕ ПРОСТРАНСТВА .

11.01. Общи разпоредби.

11.01.1. Плавателни съдове, на които се изисква постоянно присъствие на лица извън работното време, трябва да имат необходимите жилищни помещения.

11.01.2. Жилищните помещения трябва да бъдат проектирани, разпределени и направени по такъв начин, че да задоволяват нуждите на лицата на борда по отношение на безопасност, здравни условия и удобство. Такива жилищни помещения трябва да отговарят на изискванията на параграфи от 11.02 до 11.12.

11.01.3. Контролните органи могат да разрешават изключения от правилата установи по-долу, когато безопасността, здравните условия и удобството са осигурени по равностоен начин посредством други мерки.

11.01.4. Параграфи 11.03, 11.08.2, 11.09, 11.10 и 11.11 не се прилагат при жилищни помещения, използвани от членове на екипажа, които не са работници, наети по трудов договор. Тези изключения трябва да са упоменати в графа № 21 на свидетелството.

11.02. Разположение и обзавеждане на жилищните помещения.

11.02.1. Жилищните помещения трябва да бъдат разположени зад предната преграда и колкото е възможно повече от жилищните помещения трябва да са над палубата.

В предната част на плавателния съд, никакъв под не трябва да е на повече от 1.720 метра под равнището на максималното газене.

Изключения се разрешават за жилищни помещения, които не са постоянно заети.

11.02.2. Жилищните помещения трябва да бъдат достъпни лесно и при пълна безопасност.

Като общо правило, жилищните помещения и корабните кухни трябва да бъдат достъпни откъм палубата посредством коридор.

11.02.3. Жилищните помещения трябва да бъдат така разположени и обзаведени, че да се избегне колкото е възможно проникването на замърсен въздух от другите отделения на плавателния съд (например машинното отделение или трюмовете). Когато се използва изкуствена вентилация, всмукателните отдушници трябва да бъдат разположени така, че да задоволяват горното изискване. Нечистият въздух от корабните кухни или санитарните инсталации трябва да бъде изхвърлян от плавателния съд по най-прекия път.

11.02.4. Жилищните помещения трябва да бъдат предпазвани от недопустим шум и вибрация. Максимално допустимите шумови нива са:

- 70 децибела (А) в дневните помещения,
- 60 децибела (А) в спалните помещения, с изключение на плавателни съдове работещи само през деня.

11.02.5. За да се позволи бърза евакуация в случай на корабокрушение или пожар, жилищните помещения трябва да бъдат обзаведени с аварийни изходи,

отдалечени колкото е възможно един от друг, и когато е възможно да излизат на лявата страна на кораба и на дясната страна на кораба.

Това не се прилага при:

- а) жилищни помещения с множество изходи, входи или светли люкове, които да позволяват бърза евакуация;
- б) санитарни инсталации.

11.02.6. Аварийните изходи и входи или светли люкове, които могат да се използват като аварийни изходи трябва да имат свободен отвор от най-малко 0.736 квадратни метра и минималният размер трябва да е най-малко 0.750 метра.

11.03. Размери на жилищните помещения.

11.03.1. Средната каюта в помещенията на екипажа трябва да е не по-малка от 2 метра.

11.03.2. Свободната подова част на жилищните помещения трябва да е не по-малко от 2 квадратни метра на обитател. Площта заета от подвижни мебели, като столове и маси трябва да бъде включена в свободната подова част.

11.03.3. Обемът на въздуха на обитател трябва да е не по-малко от 5 m³ за първия обитател и 3 m³ за втория в спалните помещения. Обемът на въздуха е този, който остава след като се направят съответните намаления за гардероби, койки и други.

11.03.4. Обемът в m³ на всяка секция от дневните и спалните помещения трябва да е не по-малко от 7 m³.

11.03.5. Тоалетните трябва да имат минимално подово пространство от 1 квадратен метър (не по-малко от 0.775 метра широчина и не по-малко от 1.71 метра дължина).

11.03.6. Спалните каюти не трябва да са планирани за обитаване от повече от двама възрастни.

11.04. Тръбопроводи в жилищните помещения.

Тръбопроводите в жилищните помещения трябва да съответства на изискванията на параграф 5.05.8.

11.05. Средства за достъп, врати и стълби от палубата до каютите в жилищните помещения.

11.05.1. средствата за достъп в жилищните помещения трябва да бъдат разположени по такъв начин и с такива размери, че да могат да бъдат използвани без опасност или затруднение.

Това изискване се счита за изпълнено когато:

- а) има достатъчно пространство пред отвора към достъпа, за да позволи безпрепятствено влизане;
- б) средствата за достъп са достатъчно отдалечени от инсталации, които може да се окажат опасни, като лебедки, теглещи или влачещи и товарещи механизми;
- в) откритата ширина трябва да е най-малко 0.760 метра и цялата височина на достъпа плюс защитната преграда около отворите на палубата трябва да е най-малко 1.790 метра, като е позволително да се получи последния размер посредством използването на постройки с врати над стълбите или прикрития;

г) всяка защитна преграда около отворите на палубата направена при отворите за врати трябва да е не повече от 0.740 метра висока, без да нарушава разпоредбите на другите регламенти за безопасност;

е) средствата за достъп към аварийните изходи трябва да са изолирани и покрити с огнеустойчиви материали.

11.05.2. Трябва да се предотврати случайното отваряне или затваряне на врати и капаци закачени на панти.

11.05.3. Вратите трябва да бъдат снабдени със средства за затваряне, които да функционират и от двете страни.

11.05.4. Когато няма достъп на равнището на палубата към жилищното помещение и разликата в нивата е 0.730 метра и повече, жилищното помещение трябва да бъде достъпно посредством стълби от палубата до каютата.

11.05.5. Стълбите от палубата до каютата трябва да бъдат неподвижни. Те трябва да бъдат безопасно проходими и трябва да се считат за такива, когато:

а) имат широчина не по-малко от 0.750 метра;

б) ходовата част е не по-малко от 0.715 метра;

в) стъпалата са нехлъзгащи се;

г) стълби от палубата до каютата с повече от четири стъпала са снабдени с поне един парапет.

11.06. Подове, стени и тавани на жилищните помещения.

11.06.1. Подовете, стените и таваните трябва да са направени така, че да могат да бъдат лесно почиствани. Подовите настилки трябва да бъдат нехлъзгави. Външните покрития трябва да не бъдат вредни за здравето.

11.06.2. Жилищните помещения, включително коридорите в частта на плавателния съд използвана за жилищни помещения, трябва да бъде изолирана от студ и топлина от външната страна или от съседните или прилежащи помещения.

11.07. Отопление и вентилация на жилищните помещения.

11.07.1. Жилищните помещения трябва да бъдат снабдени с отоплителна система, която е способна да поддържа задоволителна температура при условията на метеорологичното време и климата, на които плавателният съд е подложен.

11.07.2. Жилищните помещения трябва да бъдат подходящо вентилирани, дори когато достъпът е затворен. Вентилацията трябва да може да бъде регулирана, за да осигури съответна циркулация на въздуха при всички климатични условия.

11.08. Дневна светлина и осветление на жилищните помещения.

11.08.1. Жилищните помещения трябва да бъдат подходящо осветени. Дневните помещения, спалните помещения и корабните кухни трябва да имат дневна светлина и да дават възможност за изглед извън плавателния съд.

11.08.2. Съответно електрическо осветление трябва да бъде инсталирано в жилищните помещения.

11.08.3. Всички осветителни устройства използващи течно гориво трябва да са направени от метал и да използват само гориво с точка на запалване над 55 градуса по Целзий или парафин. Те трябва да бъдат така закрепени, че да не представляват пожарна опасност.

11.09. Мебелировка на жилищните помещения.

11.09.1. Всеки член на екипажа трябва да има индивидуално легло. Леглата трябва да съответстват на биометричните данни на човешкото тяло.

11.09.2. Леглата не трябва да са разположени едно до друго по такъв начин, че обитателят да трябва да се катери през едно спално място, за да достигне до съседното легло.

11.09.3. Леглата трябва да бъдат на не повече от 0.730 метра над пода. Когато едно легло е разположено над друго, горното легло трябва да е разположено приблизително на средата между основата на долното легло и ниската страна на напречните корабни греди на предната палуба; горното пространство над всяко легло трябва да бъде не по-малко от 0.760 метра.

11.09.4. Леглата, включително техните рамки, трябва да бъдат от твърд, гладък материал. Когато едно легло е разположено над друго, над горното легло трябва да има прахоустойчиво покритие.

11.09.5. Удобен гардероб за дрехи, снабден със заключваща се брава, трябва да бъде предвиден за всеки член на екипажа. Гардеробите трябва да имат използвана височина не по-малко от 1.770 метра и използвана площ от 0.725 квадратни метра.

11.09.6. Трябва да са осигурени добре проветрявани места за закачане на дрехи използвани за работа при лоши метеорологични условия и за нечиста работа, които да не бъдат обаче в каютите, дневните помещения или каюткомпаниите.

11.10. Корабни кухни, каюткомпани и складове за провизии.

11.10.1. По принцип, плавателните съдове трябва да имат най-малко едно помещение отделено от спалните помещения и използвано като корабна кухня или дневна и столова съвместно (комбинирана дневна и столова).

11.10.2. Корабните кухни и комбинираните дневна и столова трябва да бъдат оборудвани с:

- а) готварски уреди;
- б) подходяща кухненска мивка с канализация;
- в) инсталация за подаване на питейна вода;
- г) хладилник с достатъчна вместимост за броя на екипажа;
- д) необходимите шкафове или рафтове.

11.10.3. Каюткомпаниите и комбинираните дневна и столова трябва да бъдат достатъчно обширни според броя членове на екипажа, които обикновено ги използват по едно и също време, като седалките трябва да бъдат широки не по-малко от 0.760 метра.

11.10.4. Каюткомпаниите и комбинираните дневна и столова трябва да бъдат снабдени с достатъчен брой маси и места за сядане с облегалки.

11.05.5. Плавателни съдове с постоянен екипаж трябва да имат хладилници и складово пространство за хранителни продукти. Това пространство трябва да бъде пазено сухо и добре проветрявано. Трябва да е възможно то да се поддържа в безупречно хигиенно състояние. Трябва да е възможно да се отварят хладилниците и хладилните помещения от вътрешната страна, даже ако са били затворени от външната страна.

11.11. Санитарен възел.

11.11.1. Следният задължителен санитарен възел трябва да бъде осигурен на плавателни съдове с жилищни помещения:

а) умивалник, свързан с топла и студена питейна вода на всяко жилищно помещение или на четири души от екипажа. Умивалниците трябва да бъдат с удобни размери и направени от гладък материал, който не се напуква или кородира;

б) баня или душ, свързани с топла и студена питейна вода на всяко жилищно помещение или на шест души от екипажа;

в) тоалетна на всяко жилищно помещение или на шест души от екипажа.

11.11.2. Санитарният възел трябва да бъде в непосредствена близост до жилищните помещения. Тоалетните трябва да имат пряк достъп откъм корабните кухни, каюткомпаниите и комбинирани дневна и столова.

11.11.3. Местата, където се намира санитарния възел, трябва да отговаря на следните изисквания:

а) подовете и стените да са от траен и водоустойчив материал;

б) връзките между подовете и стените да са водоустойчиви.

11.11.4. Тоалетните трябва да са вентилирани към откритото пространство.

11.11.5. Тоалетните трябва да имат измиваща инсталация. Тоалетните седалки трябва лесно да се почистват.

11.12. Инсталации за питейна вода.

11.12.1. а) Плавателни съдове с жилищни помещения трябва да бъдат снабдени с един или повече резервоари за питейна вода или с инсталация за регенериране на питейна вода;

б) те трябва да имат достатъчен капацитет за броя лица на борда, като минималното количество е 150 литра на човек.

11.12.2. Резервоарите за питейна вода трябва да бъдат така конструирани и монтирани, че да няма риск от замърсяване или разваляне на вкуса или миризмата на водата, особено под въздействието на течено гориво или смазочно масло.

Резервоарите за питейна вода трябва, доколкото е възможно, да бъдат защитени срещу извънредно нагряване на питейната вода.

11.12.3. Резервоарите за питейна вода трябва да бъдат снабдени с индикатор за нивото на водата.

11.12.4. Резервоарите за питейна вода не трябва да имат общи стени с резервоари предназначени за други нужди.

11.12.5. Резервоарите за питейна вода трябва да имат отворстие или люк, който да позволява почистване на вътрешността.

11.12.6. Цистерните под налягане за питейна вода трябва да функционират само с компресиран естествен въздух. Ако компресирания въздух произхожда от резервоари под налягане използвани за нуждите на плавателния съд или за други цели, или получен от компресори, то трябва да се инсталира въздушен филтър или маслоотделител непосредствено пред цистерната под налягане за питейна вода, освен ако водата и въздуха са отделяни посредством диафрагми.

11.12.7. Тръбите за питейна вода не трябва да преминават през цистерни или резервоари съдържащи други течности. Тръби по които минават други течности или газ не трябва да преминават през цистерни или резервоари за питейна вода.

Връзките между системата за снабдяване с питейна вода и други тръбопроводни системи са забранени.

Тръбите предназначени за питейна вода трябва да са трайни, с гладка обвивка и снабдени с връзки за водни кранове на кейовете.

11.12.8. Отворите за пълнене и свързващите тръби на цистерни или резервоари за питейна вода трябва да бъдат маркирани така, че да предупреждават ползвателя срещу вкарването на други течности.

11.13. Съоръжения за безопасност.

11.13.1. Плавателните съдове трябва да са направени така, че екипажът да може да се движи и да работи удобно. Когато е необходимо, подвижни части и отвори на палубата трябва да бъдат защитени от обезопасяващи устройства и трябва да са инсталирани прегради, бордови огради и парапети. Лебедките и куките за теглене на буксир трябва да бъдат конструирани така, че да осигуряват безопасност при работа.

Всички необходими работни инсталации на борда трябва да бъдат така конструирани, разположени и защитени, че да направят маневрирането на борда, поддържането и поправките сигурни и леки.

11.13.2. Палубите в близост до лебедки и вързала, както и странични палуби, подове на машинното отделение, площадки на стълби, стълби от палубата до каютите и горната част на вързалата на страничните палуби трябва да бъдат нехлъзгави.

11.13.3. Горните части на вързалата на страничните палуби и всякакви препятствия в местата, където се придвижва екипажът (например стъпалата на стълбите от палубата до каютите) трябва да бъдат маркирани със светла боя.

11.13.4. Подходящи устройства трябва да бъдат осигурени за застопоряване на множеството капацы на люкове.

11.14. Достъп до работните площадки.

11.14.1. Работните площадки трябва да бъдат лесно и безопасно достъпни.

11.14.2. Стълби от палубата до каютите, други стълби, стъпала или други подобни уреди трябва да бъдат направени там, където има разлика от около 0.750 метра в нивата на входовете, изходите и коридорите. Стълби от палубата до каютите трябва да се направят, когато нивото на постоянно запълнените с персонал работни площадки се различава с повече от 1 метър от нивата до които трябва да има достъп.

11.14.3. Аварийните изходи трябва да бъдат ясно обозначени като такива.

11.14.4. Броят, видът и размерите на изходите, включително аварийните изходи, трябва да бъдат съобразени с предназначението и големината на помещенията.

11.15. Размери на работните площадки.

11.15.1. Работните площадки трябва да имат такива размери, че всеки член на екипажа работещ на тях да има съответна свобода на движение.

11.15.2. Постоянно запълнените с персонал работни площадки трябва да бъдат с достатъчни размери, за да осигурят:

а) чист обем на въздух не по-малко от 7 m³, с изключение на шурвала на плавателни съдове с дължина по-малка от 40 метра;

б) свободно подово пространство и свободно място на всяка работна площадка, което да дава възможност за съответната свобода на движение за работа и проверка и за рутинно поддържане и поправка.

11.15.3. Свободната широчина на страничните палуби трябва да бъде не по-малка от 0.760 метра; тази широчина може да бъде намалена около вързалата за акостиране.

11.16. Защита срещу падане.

11.16.1. Работни площадки близко до водата или в положение пораждащо разлики в нивото от повече от 1 метър трябва да бъдат оборудвани така, че да се предотврати подхлъзването или падането на екипажа.

11.16.2. На плавателните съдове с екипаж, трябва да се осигури защита против подхлъзване или падане посредством бортова ограда състояща се от парапети за непосредствено предпазване на ниво коляно и пръсти на краката. За плавателните съдове без екипаж са достатъчни само перила.

11.17. Достъп, врати и стълби в работните пространства

11.17.1. Размерът и разположението на пътеките, достъпите и коридорите за движението на лица и товари, трябва да са такива, че те да бъдат проходими без риск от злополука. Минималните изисквания се считат за изпълнени, когато:

а) има достатъчно пространство пред входния отвор достъпа, което да позволява безпрепятствено движение;

б) отворите да са достатъчно отдалечени от инсталации, които могат да бъдат източник на опасност;

в) чистата широчина на пътеката е в съответствие с предназначението на работната площадка и е не по-малко от 0.760 метра, с изключение на плавателни съдове с ширина по-малка от 8 метра, при които широчината на пътеката може да се намали до 0.750 метра;

г) свободното пространство, включително защитната преграда около отворите на палубата, е не по-малко от 1,790 метра.

11.17.2. Конструкцията и направата на вратите трябва да бъде такава, че да не застрашава лицата, които ги отварят или затварят. Вратите трябва да бъдат защитени против случайно затваряне или отваряне, и трябва да е възможно да се отварят или затварят от двете страни.

11.17.3. Уреди за преминаване от едно ниво на друго, по-специално стълби от палубата до каютите, други стълби и стъпала трябва да са такива, че тяхното използване да е свободно от опасност. Минималните изисквания са изпълнени, когато:

а) стълбите от палубата до каютите и други стълби са постоянно закрепени и осигурени против подхлъзване и прекатурване;

б) стълби от палубата до каютите са широки не по-малко от 0.750 метра и разстоянието между перилата е не по-малко от 0.760 метра; другите стълби и стъпала трябва да са с широчина не по-малко от 0.730 метра;

в) дълбочината на стъпалото е не по-малко от 0.715 метра;

г) стъпенките и стъпалата могат да бъдат безопасно проходими, без риск от странично подхлъзване; стъпалата трябва да са видими от горе;

д) стълби от палубата до каютите с повече от четири стъпала са снабдени с перила;

е) вертикалните стълби са снабдени с ръкохватки над изходите;

ж) подвижните стълби (трюмни стълби) са осигурени против прекатурване и подхлъзване, и са достатъчно дълги да достигнат 1 метър извън края на люка,

при наклон под ъгъл от 60 градуса от хоризонтала. Стълбите трябва да бъдат най-малко 0.740 метра широки и 0.750 метра в основата;

з) стъпалата са така закрепени вертикално, че не могат да се извърнат или да се откачат, и максималното разстояние между стъпалата е 0.730 метра.

11.17.4. Аварийните изходи и врати или светли люкове направени за използване като аварийни изходи, трябва да имат чисто отворстие от най-малко 0.736 квадратни метра и най-малкият размер трябва да е най-малко 0.750 метра.

11.18. Подове, палубни повърхности, трюмови настилки, стени, тавани, врати и люкове.

11.18.1. Подовете и трюмните настилки от вътрешната страна на работните площадки, палубни повърхности извън работните площадки и повърхности по които персонала се движи трябва да бъдат здраво изработени и направени да предотвратяват подхлъзване или падане.

11.18.2. Отвори в палубата или подовете трябва, когато са отворени да бъдат обезопасени против падане на лица.

11.18.3. Подовете, палубните повърхности, трюмните настилки, стените и таваните трябва да са така направени, че да могат да бъдат почиствани.

11.18.4. Вратите и светлите люкове трябва да са така разположени и направени, че с тях да се борави и да се почистват без опасност.

11.19. Вентилация и отопление на работните пространства.

11.19.1. Затворените пространства, в които се извършва работа, с изключение на складовите помещения, трябва да могат да се проветряват. Вентилационните устройства не трябва да причиняват течение и трябва да осигуряват подходящ и редовно подновяван приток на въздух към работните площадки за хората в тях. Когато естествената норма на подновяване на въздуха е недостатъчна, трябва да се осигури механична вентилация. Нивото на подновяване може да се счита за достатъчна ако е извършвана най-малко пет пъти на час.

11.19.2. Горивната или вентилационна инсталация не трябва да причинява влошаване качеството на въздуха в работните площадки.

11.19.3. Отоплителна инсталация способна да поддържа необходимата температура трябва да бъде инсталирана в постоянните работни площадки вътре в плавателния съд.

11.20. Естествена светлина и изкуствено осветление на работните пространства.

11.20.1. когато е възможно, работните площадки трябва да получават необходимата естествена светлина даже когато вратите са затворени. Постоянно заетите с персонал работни площадки трябва да гледат пряко към външната страна на плавателния съд, доколкото работните или конструкционни изисквания правят това възможно.

11.20.2. Осветлението трябва да е така нагласено, че да не причинява заслепяване.

11.20.3. Осветителните ключове на работните площадки трябва да бъдат монтирани на лесно достъпни места около вратите.

11.21. Защита против шум и вибрация.

11.21.1. Постоянните работни площадки и инсталациите в тях трябва да бъдат така конструирани и обезшумени, че сигурността и здравето на ползвателите да е защитена против шум и вибрация.

Без нарушение на разпоредбите на параграфи 2.06.7 и 3.15, нивата на околния шум в постоянно заетите с персонал работни площадки не трябва да надхвърля 90 децибела (А) на равнище на главата и всяко от входните места трябва да бъде снабдено с ясно формулирано предупреждение.

11.21.2. Ако това ниво е надвишено, трябва да се осигурят достатъчен брой индивидуални шумопредпазващи устройства.

11.21.3. Работните площадки трябва да бъдат разположени, направени и конструирани така, че членовете на екипажа да не са изложени на вредна вибрация.

ГЛАВА 12. РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ЗОНА 4, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ НА ВОДА В ЗОНА 3 ВЪТРЕШНОВОДНИ ПЪТИЩА

(Изискванията на параграфи 4.02 и 4.03 не се прилагат за водните пътища от зона 3)

12.01. Изисквания относно корабостроенето.

Плавателни съдове, тласкателни конвои и прикачени композиции с максимална дължина, надхвърляща 86 метра.

12.01.1. Всеки плавателен съд, снабден с механични средства за придвижване и имащ максимална дължина, надхвърляща 86 метра, трябва да бъде построен и оборудван по такъв начин, че да бъде способен да спира в посока надолу по течението, като остава достатъчно маневрен по време и след спирането. Това изискване се прилага също за тласкателни конвои и прикачени композиции с дължина, надхвърляща 86 метра.

За тази цел се проверява, на основата на спиращен тест, дали двигателната сила при заден ход е достатъчна. Спиращият тест не е необходим ако може да се приведат доказателства по някакъв друг начин, че това изискване е изпълнено.

Максимално позволената водоизместимост на плавателния съд или конвой по време на корабоплаване надолу по течението се определя от резултатите на спиращият тест или доказателството; контролното свидетелство да бъде заверено съобразно с това.

12.01.2. Плавателният съд, тласкателния конвой или прикачените композиции трябва да могат да достигнат необходима минимална скорост.

12.02. Надводен борд, дистанция за безопасност и скала на газене.

12.02.1. Определения.

В настоящата глава:

- а) “дължина L” означава максималната дължина на корпуса на кораба, без кормилото и бугшприта;
- б) “широчина В” означава максималната ширина на кораба измерена извън страничната дъсчена облицовка или обшивка, без да се включват веселните колела на речните кораби;
- в) “среда на кораба” означава половината разстояние по дължината L;

г) “оградена надстройка” означава постройка направена от солидни водоустойчиви стени над палубата и закрепена към нея по стабилен и водоустойчив способ;

- “широчина на надстройката” е нейната средна ширина, и
- “височина на надстройката” е нейната средна вертикална височина, измерена от страната на плавателния съд между горната палуба на надстройката и палубата на надводния борд; ако стените имат отвори като врати или прозорци, височината на надстройката се измерва само до долната част на отворите;

д) строителни елементи и устройства се считат за “водоустойчиви”, когато са направени по такъв начин, че да предотвратяват проникването на вода в плавателния съд, или:

- когато са подложени на налягане равно на 1 метър вода в минута, или
- когато са подложени на водна струя с налягане не по-малко от 1 бар приложено за 10 минути във всички посоки и на цялата повърхност;

е) строителни елементи и устройства се считат за “капкоустойчиви и водоустойчиви”, когато при нормални условия те позволяват само на много малки количества вода да проникне.

12.02.2. Безопасно разстояние.

1. Безопасното разстояние трябва да бъде не по-малко от 30 cm.
2. При плавателни съдове, чиито отвори не могат да се затворят посредством капкоустойчиви и водоустойчиви уреди и плавателни съдове, които плават с незакрити трюмове безопасното разстояние се увеличава с 20 cm.

При плавателни съдове с незакрити трюмове все пак, увеличението се прилага само по отношение на защитните прегради около отворите на незакритите трюмове и само докато предписаната дистанция от 50 cm е достигната между равнината на най-голямото газене и горния край на защитните прегради около отворите на трюмовете.

12.02.3. Надводен борд.

1. Надводният борд при плавателните съдове с равна палуба, без подемен кран и без надстройки трябва да бъде 150 mm.
Тази стойност е също така базисният надводен борд при плавателни съдове с подемен кран и надстройки.
2. Надводният борд при плавателни съдове с подемен кран и надстройки се

изчислява по следната формула: $F = F_0 (1 - \alpha) - \frac{\beta_1 \cdot Se_1 + \beta_2 \cdot Se_2}{15}$

Надводният борд (F) не може да бъде в никакъв случай по-малък от нула.

В тази формула:

- F_0 е базовият надводен борд, посочен в 12.02.3 параграф 1 (в мм.).
- α е корекционен коефициент, който отчита всички предвидени надстройки,
- α се изчислява съгласно следната формула:

$$\alpha = \frac{\sum l e}{L}$$

Където:

- l_e е ефективната дължина на надстройката (в метра), и
- L е дължината на плавателния съд (в метра) според параграф 12.02.1,

- Se_1 и Se_2 са съответно ефективно предно отклоняване от курса и задно отклоняване от курса (в метра),
- β_1 и β_2 са съответно корекционните коефициенти за ефекта от предното отклоняване от курса и задното отклоняване от курса, като резултат от наличието на надстройки в краищата на плавателния съд,
- β_1 се изчислява по следната формула:

$$\beta_1 = 1 - \frac{3le_1}{L}$$

където:

- β_2 се изчислява по следната формула:

$$\beta_2 = 1 - \frac{3le_2}{L}$$

В тези формули:

- le_1 е ефективната дължина на предните надстройки (в метри), и
- le_2 е ефективната дължина на задните надстройки (в метри).

Все пак, ефективната дължина се взема предвид само ако е разположена в предната или задна четвърт от дължината L на плавателния съд.

1. Ефективното отклонение от курса се изчислява по следната формула:

$$Se = p S$$

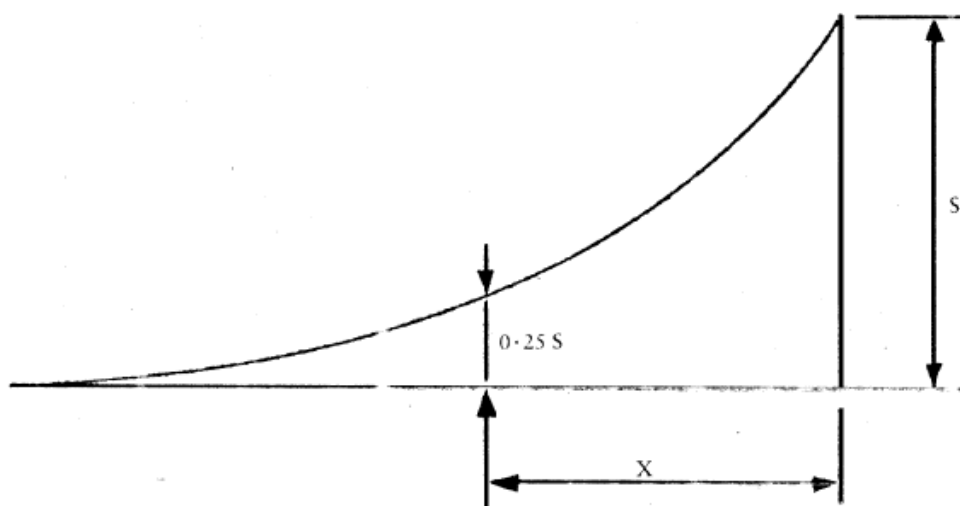
Където: S е реалното отклонение от курса при въпросния край (в милиметри),

- S предно не трябва да превишава 1 000 mm,
- S задно не трябва да превишава 500 mm, и
- p е коефициентът, получен от таблицата по-долу в съответствие със съотношението X/L .

$\frac{X}{L}$	≥5 и отгоре	0.20	0.15	0.10	0.05	0
P	1	0.8	0.6	0.4	0.2	0

За междинните стойности от съотношението X/L , коефициентът p е получен чрез линейна интерполация.

X е абсцисата, измерена от края, от точката където отклонението от курса се равнява на $0.725 S$ (виж чертежа по-долу).



Когато $\beta_2 Se_2$ превишава $\beta_1 Se_1$, стойността $\beta_1 Se_1$ се взема като стойност $\beta_2 Se_2$.

1. Ефективната дължина на надстройката се изчислява по формулата:

$$l_e = l \left(2.5 \frac{b}{B} - 1.5 \right) \frac{h}{0.6 \times 0.6}$$

Където:

- l е действителната дължина на въпросната надстройка (в метри),
- b е широчината на въпросната надстройка (в метри),
- B е широчината на плавателния съд според параграф 12.02.1 (в метри) (за le_1 и le_2 все пак, трябва да се използва широчината на плавателния съд в средната точка на въпросната надстройка),
- h е височината на въпросната надстройка (в метри) (в случая на люкове все пак, h се получава чрез намаляването височината на защитните прегради около отворите на палубата, с половината на безопасното разстояние според параграф 12.02.2).

Стойност надвишаваща 0.76×0.76 метра (тоест 0.736 метра) не трябва в никакъв случай да бъде отнесена към h .

Ако b/B е по-малко от 0.6 , стойността на скобата трябва да бъде смятана за равна на нула (т.е. ефективната дължина le на надстройките трябва да бъде смятана за равна на нула).

12.02.4. Минимален надводен борд.

Вземайки предвид намаленията според параграф 12.02.3, минималният надводен борд трябва да бъде не по-малко от 50 mm.

Все пак, компетентната власт може да установи по-малък надводен борд, ако е гарантирано, че екипажът може да се движи без опасност по протежение на цялата дължина на плавателния съд, за да извършва своята работа.

12.02.5. Маркировки за газене.

В случай на плавателни съдове на вода в различни зони на вътрешноводните пътища (Зони 1, 2, 3 и 4), трябва да има вертикална линия и една или повече допълнителни линии на газене на дължина от 150 mm към носа на кораба на

маркировките за газене отпред и отзад, за една или повече зони на вътрешноводните пътища.

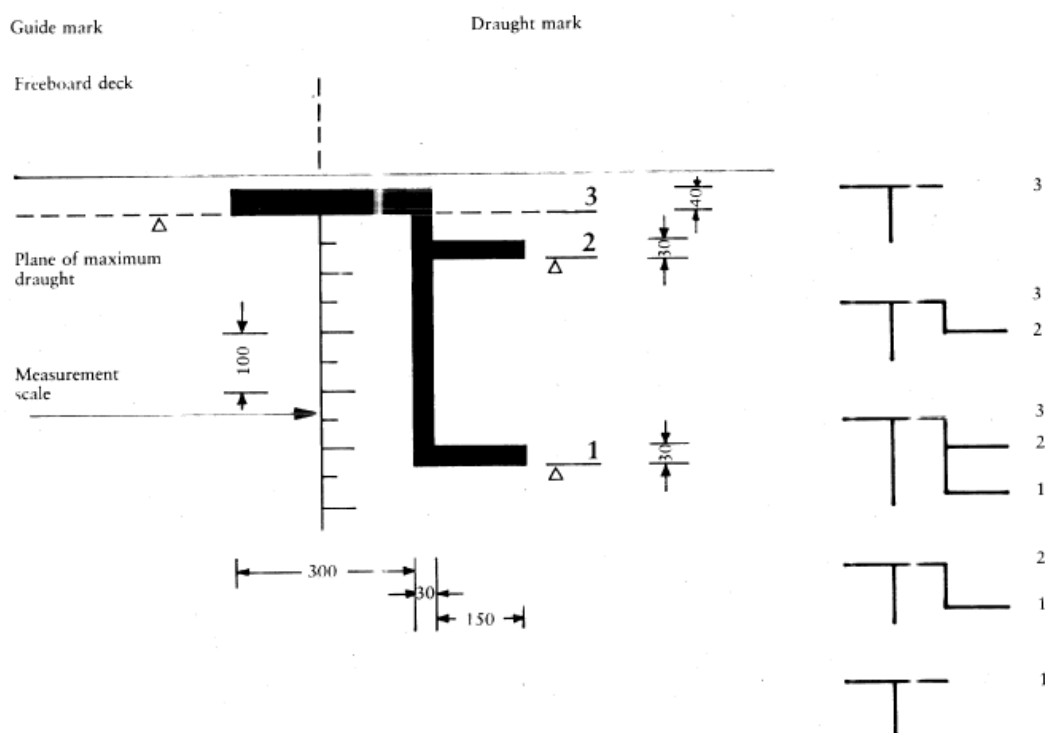
Вертикалната линия и хоризонталните линии трябва да бъдат с дебелина 30 mm. Освен маркировката за газене, минаваща към носа на кораба, трябва да има и цифра с размери 60 x 40 mm, показващи съответната зона (виж фигури 1 и 2).

12.03. Екипировка.

Спасителни пояси, спасителни плавки и спасителни жилетки.

Самоходните кораби с дължина до 40 m трябва да имат на борда си най-малко три спасителни пояси или два спасителни пояси и две спасителни плавки.

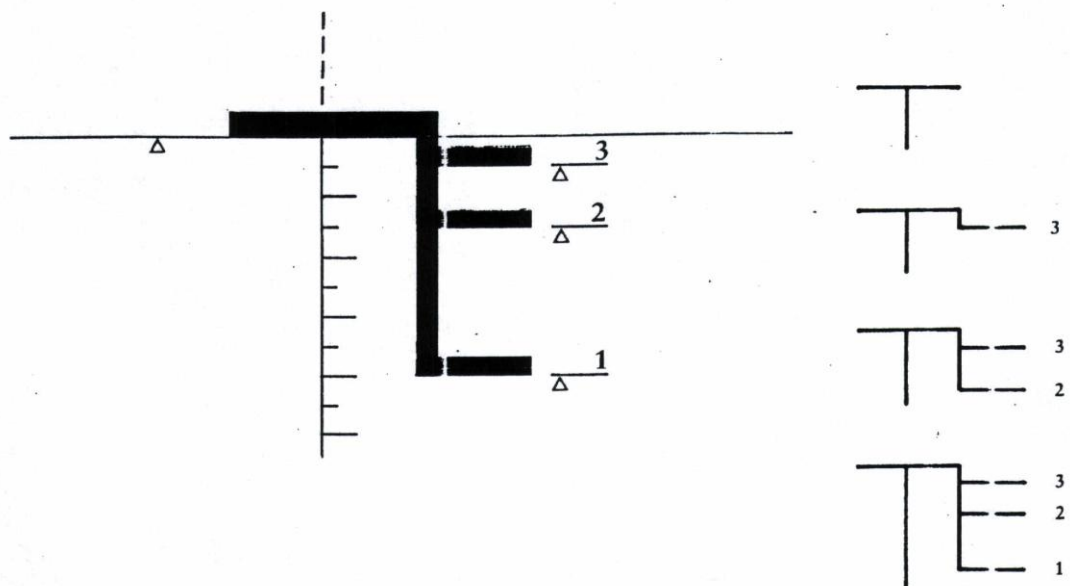
Фигура 1



Текст на фигурата:
Маркировка за газене

Измервателна пластина
Палуба на надводния борд
Ниво на най-голямо газене
Измервателна скала

Фигура 2



12.04. Специални разпоредби за плавателни съдове, конструирани да бъдат използвани като тласкателни конвои, като влекачи или като прикачени композиции.

12.04.1. Тласкачите трябва да бъдат снабдени с механизирани котвени лебедки.

12.04.2. Плавателни съдове, които могат да бъдат влекачи.

За да извършват операции по влачене, плавателните съдове трябва да отговарят на следните изисквания:

а) Дължината на плавателните съдове не трябва да надвишава 86 m; по изключение, местната компетентна власт може да разреши на плавателни съдове с дължина, надхвърляща 86 m, да вземат влачат надолу по течението, когато са изпълнени определени условия, определени от нея. Същото се отнася и за тласкачи, предназначени да тласкат конвои от 86 x 12 m и повече.

(б) Когато има опасност, теглещите въжета да се оплетат в кърмата на плавателния съд, трябва да са осигурени теглещи шини.

ГЛАВА 13. ИЗКЛЮЧЕНИЯ ЗА ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ НА ВОДА

13.01. Плавателни съдове, които вече са на вода или са построени преди 1 януари 1985 година, но чиято конструкция и оборудване не отговаря напълно на разпоредбите на настоящата директива, трябва да бъдат приведени в съответствие с тях в срок от една година от датата на първата техническа проверка, предвидена в съответствие с член 8 параграф 2 от настоящата директива, с изключение на разпоредбите в таблица 1 по-долу, към които се прилагат следните условия:

а) Изискванията, установени в първата колона на таблицата, трябва да се приложат в срок от пет години от датата на първата техническа проверка, предвидена в съответствие с член 8 от настоящата директива.

б) Изискванията от втората колона не се отнасят за плавателни съдове на вода, когато безопасността на плавателния съд и на екипажа е осигурена посредством друг подходящ способ.

в) Дерогациите, упоменати в параграфи 13.01 а) и 13.01 б) не се отнасят за части, които вече са били изменени или заменени.

г) Когато прилагането на изискванията на параграфи 13.01, 13.01 а) (след изтичането на преходния период) и 13.01 в) не са практически осъществими или биха предизвикали неоправдани разходи, органът, отговорен за издаване на свидетелството, може да направи дерогация .

д) съответните подробности на всяка дерогация, направена според параграф 13.01 а) трябва да бъдат включени в свидетелството по време на първата проверка след влизането в сила на настоящата директива; дерогациите въз основа на параграф 13.01 г) трябва да бъдат отразени, когато са предоставени.

13.02. Плавателните съдове, одобрени за радарно насочване от едно лице, разполагат със срок от пет години, за да изпълнят изискванията на глава 9. Плавателните съдове, които кандидатстват за такова одобрение за първи път, трябва да бъдат в съответствие с разпоредбите на глава 9, преди да могат да получат одобрението.

13.03. Плавателните съдове, които към 1 януари 1985 година имат инсталирани пожарогасителни уреди, използващи CO₂ като пожарогасителен реагент, може да запазят въпросните уреди при условие, че те отговарят на следните изисквания:

CO₂ е разрешен като пожарогасителен реагент за постоянно инсталирани уреди при следните условия:

а) Уредите с CO₂ могат да се използват само в машинни, котелни и помпени отделения.

б) Всички постоянно инсталирани уреди с CO₂ трябва да бъдат снабдени с предупредително устройство, чийто сигнал да се чува ясно във всички райони, които са предназначени за обгазяване с CO₂, и да е по-силен и от най-високото възможно ниво на вътрешно присъщия шум по време на работа, и да се различава отчетливо от всички други звукови предупредителни сигнали на борда.

Предупредителните сигнали за наличие на CO₂ трябва да бъдат също така ясно чувани във всички съседни райони – през затворените съобщителни люкове от палубата към вътрешността на кораба и да е по-силен и от най-високото възможно ниво на вътрешно присъщия шум по време на работа – ако тези зони могат да бъдат евакуирани през зоната, предназначена да бъде обгазена с CO₂.

Следният надпис с червени букви на бял фон, на холандски, френски и немски и на езиците на държавите-членки, в които оперира плавателният съд, трябва да бъде поставен на подходящо място при входа или изхода на всяка зона, която е вероятно да бъде обгазена с CO₂:

“Напусни веднага тази зона, когато прозвучи предупредителният сигнал за CO₂ (описание на сигнала) – опасност от задушаване.”

в) Ясно четлива и трайно маркирана инструкция за използване на холандски, френски и немски и на езиците на държавите-членки, в които оперира

плавателният съд, трябва да бъде поставен близо до всички устройства за задействане на пожарогасителни системи с CO₂.

Тръбите, завършващи в зоните, които са предназначени за обгазяване с CO₂, трябва да бъдат снабдени със затварящи устройства.

Предупредителното устройство, изисквано в съответствие с точка б) по-горе, трябва да се задейства автоматично преди включването на пожарогасителната система.

г) Резервоарите с CO₂ трябва да бъдат инсталирани в газоустойчив район, отделен от другите зони.

Този район трябва да бъде директно достъпен само отвън и трябва да има подходяща и независима вентилационна система, абсолютно отделена от всички други вентилационни системи на борда.

Температурата в този район не трябва да надвишава 60 градуса по Целзий.

Всички резервоари под налягане трябва да носят надписа "CO₂" в бяло на червен фон. Буквите трябва да бъдат най-малко 6 cm високи.

д) Резервоарите с CO₂, връзки и тръби под налягане трябва да отговарят на техническите условия в сила в държавите-членки, които издават свидетелството. Те трябва да носят официален печат, удостоверяващ тяхното одобрение в съответствие с контролните тестове.

е) Предупредителното устройство в съответствие с точка б) по-горе трябва да бъде проверявано най-малко един път на всеки 12 месеца.

Пожарогасителните системи трябва да бъдат проверявани най-малко веднъж на всеки две години. Тази проверка трябва да включва поне:

- вътрешна проверка на цялата система,
- функционално тестване на тръбопроводите и изходящите струйници,
- функционално тестване на пускателния механизъм,
- проверка на храненето с CO₂ на всеки работен резервоар.

ж) Свидетелството за проверка, подписано от инспекторите, трябва да се намира на борда. Тези свидетелства трябва да съдържат най-малко гореспоменатите проверки, получените резултати и дата на проверката.

з) Когато плавателният съд е оборудван с една или повече пожарогасителни системи с CO₂, които трябва да бъдат проверени, на свидетелството, издадено на плавателния съд, трябва да бъде отбелязано следното в съответствие с графа № 18:

"... (брой) неподвижни пожарогасителна(и) система(и) с CO₂. Изискващите се свидетелства трябва да се намират на борда."

13.04. Разпоредбите на глава 11 се прилагат само за плавателни съдове, упоменати в член 8 параграф 1 от настоящата директива. Все пак, поради съображения за безопасност, разпоредбите в параграфи 11.01.1, 11.01.3, 11.01.4 и, в определените времеви граници, тези от Таблица 2 на настоящата глава се прилагат също така и за плавателни съдове, упоменати в параграф 13.01.

13.05. На съществуващите плавателни съдове със странични палуби по-малки от 0.750 m на ширина, защитната ограда може да бъде заменена с парапети под формата на опънати въжета по продължение на борда или перила по продължение на защитните прегради на трюмните отвори на палубата.

	6.08		6.07	1,2,3,4,5,6,7,8,9
	6.09	1,2	6.09	3
	6.11	1,2,3,4	6.10	1,2,3
			6.12	1,2,3
Оборудване	7.03	6	7.03	5
	7.04	1,2	7.04	3,4
			7.05	2,3,5
Втечени газове за битова употреба	цялата глава с изключение на 8.15	три години вместо пет години		
. Разпоредби относно допълнителните технически изисквания, приложими към зона 4, приложими към плавателни съдове, опериращи в зона 3 по вътрешноводни пътища		12.02 12.03	2,3,4	

Таблица 2

Дерогации	Изисквания, приложими към плавателни съдове на вода до 5 години от датата на първата проверка		Изисквания, приложими към плавателни съдове на вода до една година от датата на първата проверка	
	член	параграф	член	параграф
Здравни условия и безопасност в помещенията на екипажа и работните помещения	11.01	2		
	11.02	5		
	11.05	2	11.08	3
	11.12	5,6,7	11.12	8
	11.13	1,2,3,4	11.14	1,3,4
	11.16	1,2		
	11.17	2	11.17	3 а)
	11.18	1,2,4		
	11.20	2,3		
			11.21	2

ГЛАВА 14. ПРОЦЕДУРА

14.01. Искане за проверка

Властите, издаващи свидетелството, определят процедурата за искане на проверка и решават мястото и датата на проверката. Въпросната процедура трябва да е такава, че проверката да може да се извърши в разумен срок, след като искането е било отправено.

14.02. Представяне на плавателния съд за проверка.

14.02.1. Собственикът или негов представител трябва да представят плавателния съд за проверка в разтоварено, почистено и оборудвано състояние; той е длъжен да окаже такова съдействие, каквото е необходимо за проверката, например да осигури подходяща лодка, да подбере необходимия персонал и да улесни прегледа на части от корпуса или инсталациите, които не са пряко достъпни или видими.

14.02.2. Когато има особени основания за това, органът може да изисква също така следното:

- а) проверка на плавателния съд извън водата;
- б) технически изпитвания;
- в) проверка чрез изчисления на здравината на корабния корпус;
- г) проверка чрез изчисления на стабилността, при необходимост, на основата на експеримент за наклоняване.

14.03. Разходи.

Когато собственикът на плавателния съд или неговият представител е отговорен за разходите по проверката и издаването на свидетелството в съответствие с подробен списък, който трябва да бъде изготвен от всяка държава-членка. Не трябва да има никаква дискриминация на основата на страна на регистрацията, националност или местопребиваване на собственика.

14.04. Информация.

Лица, които могат да представят основания за запознаване със съдържанието на свидетелството по отношение на плавателния съд, могат да извършат това посредством властта, издаваща свидетелството, и могат, за своя собствена сметка, да се сдобият с извлечения или заверени копия на свидетелствата, които се обозначават като такива.

14.05. Регистър на свидетелствата на Общността.

14.05.1. Органите, издаващи свидетелства, трябва да посочат сериен номер на всеки един от тях и да го заведат в регистър.

14.05.2. Органите, издаващи свидетелства, трябва да съхраняват копие от всички свидетелства, издадени от тях и да включват в същите всички отбелязвания, изменения, зачертавания и поправки по свидетелствата.

14.06. Попълване на свидетелствата на Общността.

1. Свидетелствата трябва да бъдат написани на машина или попълнени с печатни главни букви. Моля да се използва черно или синьо мастило.
2. Подробности, следвани от бележки под линия, трябва да бъдат заличавани, при необходимост, с черно или синьо.

3. Ако дадена графа не е запълнена, тя се зачертава с пунктирана линия с непрекъсната черна или синя хоризонтална линия.
4. Данни, които се нуждаят от промяна, трябва да бъдат заличени с червено. Данни, заличени с черно или синьо, трябва да бъдат подчертани с червено.
5. Нови точки трябва да бъдат вмъкнати в черно или синьо под графа № 23 на свидетелството.

14.07. Коментари по различни пунктове на свидетелството.

2. Когато се посочва видът на плавателния съд, трябва да се използват термините, дефинирани в глава 1. доколкото е възможно Позоваванията на тези термини трябва също така да се указват (например “tvг справка 1 д”).
3. Официалният номер е този, предоставен в съответствие с правилата за корабоплаване по Рейн и Мозел или, ако съществува, номерът, предоставен в съответствие с националните разпоредби.
4. Валиден пощенски адрес на собственика.

15 и 17. Когато органът издава свидетелство само за някои зони, останалите графи трябва да бъдат заличени. Притежателят на такова свидетелство може по-късно да кандидатства за допълнително свидетелство, който да е валидно за другите зони или за промяна на свидетелството.

15. Информацията, отразявана в градуираното свидетелство: до втория десетичен знак.

16. Дават се само големината, дължината и действителната пределна товароподемност. Информацията, съдържаща се в графата, трябва да се отнася до котвите и веригите, които са намират на борда по време на извършването на проверката.

20. Формулярът може да бъде допълнен с информация относно оборудването и корабните принадлежности, установени в националните правила.

Броят на принадлежностите трябва да се посочи, но указването на вида им не е задължително.

21. Посочват се постоянните и временните изисквания с указване на съответните членове и крайния срок за изпълнение.

Специални разпоредби или условия относно движението, товаренето и други могат също така да бъдат упоменати в тази графа. Тук трябва да се упомене и свидетелството за превоз на опасни товари.

22 до 25. Ако е необходимо, специални страници могат да бъдат добавени за допълнителна информация. Те трябва да бъдат номерирани 5а, 5б, 6а, 6б и така нататък. Оригиналните страници трябва да бъдат оставени в свидетелството.

Страница 10, и при необходимост страници 10а и 10б, и така нататък, са запазени за националните свидетелства за одобрение, декларации и/или разрешения.

Свидетелството трябва да се съхранява в трайна калъфка. Ако последната не е прозрачна заглавната страница на свидетелството трябва да бъде възпроизведена на калъфката (тоест поне страница 1 на свидетелството, стигаща до “наименование на плавателния съд”).

СВИДЕТЕЛСТВО

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБРАЗЕЦ НА СВИДЕТЕЛСТВО НА ОБЩНОСТТА ЗА
КОРАБОПЛАВАНЕ ПО ВЪТРЕШНОВОДНИ ПЪТИЩА
(член 3 от настоящата директива)

Свидетелство №

Страница 1

**СВИДЕТЕЛСТВО НА ОБЩНОСТТА ЗА КОРАБОПЛАВАНЕ ПО
ВЪТРЕШНОВОДНИ ПЪТИЩА**

(Запазено за държавния символ)

ИМЕ НА ДЪРЖАВАТА

Име и адрес на компетентната власт, издаваща свидетелството

Име на плавателния съд.....

Тип плавателен съд.....Код.....

Официален номер (ако съществува
такъв).....

Име и адрес на собственика.....

Място на регистрация и регистрационен номер

Страна на регистрацията и/или пристанището на домуване ¹

Години на построяване

Име и адрес на корабостроителницата

Настоящото свидетелство заменя свидетелство

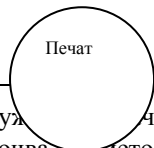
№..... издаден на..... от

Настоящото свидетелство изтича на

Издаден в

.....на.....

12. ²



¹ Ненужна черква.

² Посочва се името на властта, компетентна да издава свидетелство.

.....
(Печат)

Вследствие на проверката, извършена на ¹.....
и представянето на свидетелството, издадено на
от¹.....

упоменатият в настоящото свидетелство плавателен съд е признат за годен да оперира

- по водните пътища на Общността в зона (зони) ¹.....
- по водните пътища на Общността в зона (зони) ¹.....

В

(име на държавата-членка¹)

с изключение на

по следните водни пътища в.....

.....

(име на държавата-членка ¹)

Упоменатият в настоящото свидетелство плавателен съд е годен ¹:

- да тегли нагоре и надолу
- да тегли единствено нагоре
- да тегли единствено като помощен влекач
- да води прикачени съдове
- да тегли
- да бъде тласкан
- да бъде водещ в състав от прикачени съдове
- да бъде теглен и тласкан
- да бъде направляван от радар от един човек

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ПЛАВАТЕЛНИЯ СЪД

Обща дължина.....м

¹ Ненужното се зачерква.

Обща ширина.....м
Брой трюмове, разделени с фиксирани преградни стени

Свидетелство №.....		Страница 3			
Обща мощност основните средства за тласканеkw/CH					
Дедуейт.....тона					
Свидетелство за калиброванеот дата.....					
Служба по калиброването.....					
		Зона и/или воден път ¹			
		4	3	2	1
Надводен борд (см)	със затворени трюмове				
	със отворени трюмове				
КОТВИ И КОТВЕНИ ВЕРИГИ					
<i>NB: Данните, отнасящи се до котвите, са единствено за сведение.</i>					
Номер на котвата на носа					
Общ тонаж на котвите на носа (кг)					
Брой котви на кърмата					
Общ тонаж на котвите на кърмата (кг)					
Брой котвени вериги на носа					
Дължина на всяка верига					
Сила на разкъсване (кг)					
Брой котвени вериги на кърмата					
Дължина на всяка верига					
Сила на разкъсване (кг)					
СПАСИТЕЛНО ОБОРУДВАНЕ					
		Зона ¹			
		4	3	2	1
Брой спасителни лодки, всяка от които с капацитет.....хора					
Брой спасителни салове, всеки от които с капацитетхора					
Брой спасителни жилетки					
Брой спасителни шамандури					
Брой спасителни плавки					

¹ Ненужното се зачерква.

№.....

ПРОТИВОПОЖАРНО ОБОРУДВАНЕ

Брой преносими пожарогасители

Брой фиксирани противопожарни инсталации

Пожарникари.....

Други инсталации.....

ОБОРУДВАНЕ ЗА ИЗПОМПВАНЕБрой електрически помпи.....Общ капацитет ¹Брой ръчни помпиОбщ капацитет ¹**20. ДРУГО ОБОРУДВАНЕ**

Сигнални светлини

Светлини за сигнализиране на аварии

Кабели и въжета

Аварийни пластири

Високоговорители

Измервателни мачти

Комплект за първа помощ

Съобщение за спасяването на хора на

борда

Резервоари за намаслени парцали

Пасарели или стълби за качване

.....

.....

21. ДОПУСТИМИ ДЕРОГАЦИИ И СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ИЛИ УСЛОВИЯ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

¹ Посочва се мерната единица.

.....

Ако плавателният съд е бил модифициран, преустроен или е бил подложен на по-голям ремонт, собственикът трябва да информира компетентната власт.

22. ПРОДЪЛЖАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА СВИДЕТЕЛСТВОТО

-¹
 е проверил плавателното средство.....на.....²

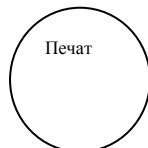
разрешително от дата от одобрена агенцията по
 класификацията²
 е било представено пред компетентната власт.....²

С оглед резултатите от проверката/разрешително² срокът на валидност на свидетелство
 №.....се продължава/подновява² до

.....

(Място)

(Дата)



.....³

(Подпис)

22. ПРОДЪЛЖАВАНЕ /ПОДНОВЯВАНЕ НА ВАЛИДНОСТТА НА СВИДЕТЕЛСТВОТО

-¹
 е проверил плавателното средство.....на.....²

разрешително от дата..... от одобрена агенцията по
 класификацията.....²
 е било представено пред компетентната власт.....²

С оглед резултатите от проверката/разрешително² срокът на валидност на свидетелство
 №..... се продължава/подновява² до

.....

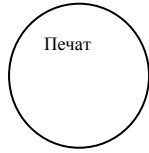
(Място)

(Дата)

¹ Име на властта, проверила плавателния съд.

² Ненужното се зачерква.

³ Име на властта, която продължава или подновява свидетелството.



..... 3
.....
(Подпис)

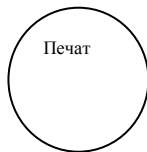
23. ПРОМЕНИ В СВИДЕТЕЛСТВО №.....

Промяна (промени) към параграф (и):.....

Нов текст.....

.....
.....
.....
.....
.....

(Място)



(Дата)

.....¹
.....

(Подпис)

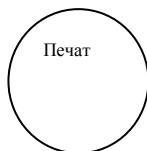
23. ПРОМЕНИ В СВИДЕТЕЛСТВО №.....

Промяна (промени) към параграф (и):.....

Нов текст.....

.....
.....
.....
.....
.....

(Място)



(Дата)

.....¹
.....

(Подпис)

¹ Име на властта, която нанася промените в свидетелството.

23. ПРОМЕНИ В СВИДЕТЕЛСТВО №.....

Промяна (промени) към параграф (и):.....

Нов текст.....

.....

.....

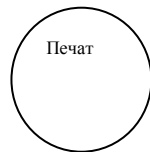
.....

.....

.....

(Място)

(Дата)



.....¹

.....

(Подпис)

24. РАЗРЕШЕНИЯ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ИНСТАЛАЦИИТЕ ЗА ВТЕЧНЕНИ ГАЗОВЕ

Инсталацията(инсталациите) за втечнени газове на борда на плавателния

съд.....

.....

е/са били проверени от оправомощен офицер²

.....

и предвид разрешително №..... от.....²

Отговаря на установените изисквания.

Инсталацията (инсталациите) включва/т съобръжения за следните цели:

Инсталация	Сериен №	Вид	Марка	Тип	Позиция
------------	----------	-----	-------	-----	---------

¹ Име на властта, която нанася промени в свидетелството.

² Ненужното се зачерква.

--	--	--	--	--	--

Настоящото разрешително важи до

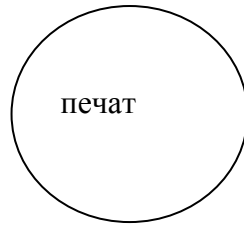
.....

.....

(Място)

(Дата)

Оправомощен офицер



.....¹

.....

.....

(Подпис)

(Подпис)

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНОТО, ОТНАСЯЩО СЕ ДО ИНСТАЛАЦИИ ЗА ВТЕЧНЕНИ ГАЗОВЕ

Срокът, обхванат от разрешителното, отнасящо се до инсталациите за втечнени газове на борда на плавателното средство.....

.....

от дата

е продължен до.....

- следните проверки са направени от оправомощения офицер.....²

.....

- въз основа на представяне на разрешително №.....от

дата.....²

.....

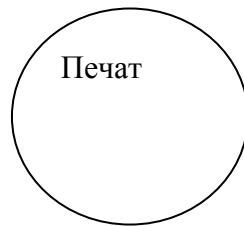
.....

.....

(Място)

(Дата)

Оправомощен офицер



.....¹

.....

.....

.....

.....

(Подпис)

(Подпис)

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНОТО, ОТНАСЯЩО СЕ ДО ИНСТАЛАЦИИ ЗА ВТЕЧНЕНИ ГАЗОВЕ

Срокът, обхванат от разрешителното, отнасящо се до инсталациите за втечнени газове на борда на плавателното средство.....

.....

от дата

¹ Име на властта, която нанася промени в свидетелството.

² Ненужното се зачерква.

е продължен до.....

- следните проверки са направени от оправомощения офицер.....²

.....

Страница 9

Свидетелство №.....

-въз основа на представяне на разрешително №..... от дата.....¹

.....

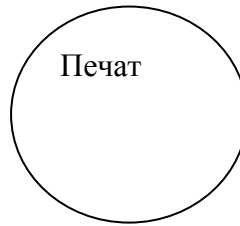
(Място)

Оправомощен офицер

.....

.....

(Подпис)



.....

(Дата)

.....²

.....

(Подпис)

¹ Име на властта, която нанася промени в свидетелството.

² Ненужното се зачерква.

Страница 10

Свидетелство №

26. Специална страница/и за националните свидетелства за одобрение, декларации
и /или разрешителни

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

**ОБРАЗЕЦ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО СВИДЕТЕЛСТВО НА ОБЩНОСТТА
ЗА ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ ПО ВЪТРЕШНОВОДНИТЕ ПЪТИЩА**

(член 4 от настоящата директива)

Приложение към свидетелството за проверка за корабоплаване по река Рейн №.....	Страница 1
---	---------------

**СВИДЕТЕЛСТВО НА ОБЩНОСТТА ЗА ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ ПО
ВЪТРЕШНОВОДНИТЕ ПЪТИЩА**

(запазено за държавния символ)

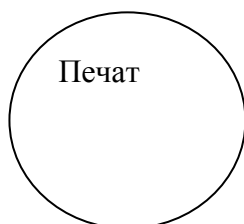
ИМЕ НА ДЪРЖАВАТА

Име и адрес на властта, компетентна да издава допълнителното свидетелство

1. Име на плавателния съд
2. Официален номер.....
3. Място и номер на регистрацията.....
4. Страна на регистрацията и/или пристанище на местодомуване ¹
5. Предвид резултатите от свидетелството за проверка за плаване по река Рейн №
от дата.....валидно до.....
5. Предвид резултатите от проверката
.....от.....

Упоменатият по-горе плавателен съд се счита за годен да оперира по водните пътища
на Общността в зона/и.....

3. Настоящото допълнително свидетелство изтича на.....
9. Издадено в на.....
10.



Компетентна власт

¹ Ненужното се зачерква.

.....
(Подпис)

11.		Зона и/или водни пътища ¹				
		4	3	2	1	
Надводен борд (см)	със затворен трюм					
	с отворен трюм					

12. Дерогации от свидетелството за проверка за корабоплаване по река Рейн №.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Данните, отнасящи се до броя на членовете на екипажа в свидетелството за проверка за корабоплаване по река Рейн не се прилагат.

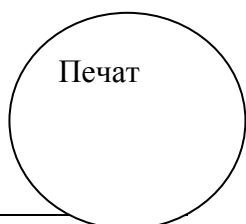
14. Предвид резултатите от свидетелството за проверка за плаване по река Рейн №.....

От дата.....валидно до.....

Предвид резултатите от проверката.....от.....

Настоящото допълнително свидетелство се продължава/подновява¹ до.....

(Място)



(Дата)

Компетентна власт

¹ Ненужното се зачерква.

(Подпис)

”